

in suis pendit edictū. An suis indeclinabile acuit in fine. s. suis dñs d fufe nō acuit in fine. ideo suis in drō et in abltō pōt acui vel nō acui.

Susceptaculū. li. qd r b susceptabulum. li. dr. i. dom. vl' loc' vbi alicui rei sit acceptō Suspendiū. dñ. n. g. dr. eleuatio intentionis ad deū. An Job. Suspendiū elegit ania mea. Itē suspēdiū. i. suspēsiō. strāgulatio Suspirio. onis. fm Tullii impoz. laque. tat opinionē mali qñ ex leuib' iudicijs procedit. Et ptingit ex trib'. pmo ex b q aliqf in seipso mal' ē. 7 ex hoc ipso qñ cōsc' sue malicie de facili malū de alijs opinaf. scdo ex b q aliqf male afficiat ad altez qz d ini mico ex leuib' signis qñ mala opinaf. tertio ex longa expientia. An fm phm senes sunt maxime suspiciosi. qz multotiens exp ti sunt aliorū defect'.

Sufurro. onis. m. g. i. murmurator. sententiosus. bilinguis. qz r b sufurrus dr. Ande Virgilius. Et leto sonuz suadebit inire su furro.

Sufurriū. rñ. i. murmuratēs locutio. An Job. iij. Et qñ furtiue suscepit auris mea venas sufurrij ei'.

Subtil'. p. r. r b le. pe. cor. qz p futa fuerit circa antiqs mores fm quosdā.

Sutor. toris. m. g. qz fuit. In sutrix mulier qz fuit. In hēc sutricula. lē. dimi. i. pua sutrix Itē a sutor. sutor'. a. ū. Et sutim adū.

Sutrinū. ni. n. g. loc' ad quem conueniunt ad suendū.

Sutura. re. dr. a suo. suis. vt Ista tunica habet bonā suturā. i. bñ suta ē. Et pdu. tu.

T ante A

Si supiorē finit syllabā ncce est sequentē quoqz ab ea icipe vt mitto. attinet. Itē qñtenscūqz. t. ponitur an. i. purā. sequente vocali.

habet sonū de. c. vt lectio. amatio nisi pcedat. s. vt Salusti'. vl'. x. vt mixtio. vl' aspi ratio intercitat. t. r. i. vt corinthios vl' nisi dñā impediāt vt litiū.

Taban'. ni. i. oestrū. asilus.

Tabella. lē. dimi. i. pua tabula.

Tabellio. onis. m. g. i. public' scriptor a potandis tabulis. in qb' scribebat an vsum charte. Idē r tabellari'. i. public'. scriba. qz ea tm que gestis publicat scribit. Et tabellarius vel tabulari'. vel tabellio diciť qui frequenter ludit cū tabulis. Et mobili ter inueniť declinatū tabellari'. ria. rium.

Et b tabellariū. rñ sedes vel aceru' tabellarum. vel locus vbi tabule seruant.

Tabellarius. siue tabellio. ē publica psona sacramēto astricta in ciuitate. vt rationes 7 acta in formā publicaz redigat. a pncipe ad b officiū deputatus 7 pfirmat'. Vel sic Est psona publica habens officiū scribendi instrumenta sup contractib' vel alijs rebus ad faciendum fidem sup eisdez. Et tabellionatus officiū p bñfici subtractionez appellatione postposita iterdici debet de riciis in sacris ordinibus constitutis. c. sic. Li. ne cle. vel mo. Et dat ibi glo. rationez. quia genus negociationis est. Et finalit' tenet glo. qz in causa ecclesiastica vel spirituali pōt exercere officiū. vt. c. qñ. de pbatio. 7 xxvij. q. ij. multoz. Itē tabellio debet esse requisit' 7 rogat'. vt in spe. de instru. edi. s. ij. x. s. pone. 7. s. iij. i pma colūna. vt ē glo. in verbo requisit'. in de. rhomana. d iureiur. Item tabellio compellit cōficere instrumenta si rogetur. Sed pone. mandato supioris non vult cōficere quid erit. Respondet qz priuat' officio tabellio nat' fm Bal. in. l. puidendū. L. de postu. Et ē ratio. quia est seruus publicus hoc tñ limitatur. nisi vna cum officio notariatus habeat aliud officium annexum. 7 illud p quinquenniu' exercuerit. Tūc em inuitus rogari nō pōt. Casus est vnicus 7 singulari vt ibi notat Angelus in. l. j. L. de tabul. li. x. Sz querit' vtrū tabellio qñcūqz vult possit renunciare officio tabellionat'. Rñdet qz non. Ratio. quia nemo pōt renunciare suo officio nisi in manus supioris pcedētis. l. legatis. ff. de offi. pñ. c. admonet. de renunc. Itē ponit' tabellio qz accipit aliquid etiā a sponte soluente vltra ppiū salariuz fm Bal. in Autl. s. hodie. L. de epi. 7 cle. Itē scribēs falsum instrumentū imunitat' dz puniri pena ignis. Casus ē in. l. j. L. de emu. pces. li. x. Et scribens minutū instrm pdit manū. c. impialē. s. scriba. d phibita aliena. p federicū. Itē scribēs instrm vsurariū ē piur'. 7 nō pōt ampli' pñcē. Et pōt pnunciari ifamis fm lhosti. in sū. d vsur. in fi. s. si. d. quid de nōio.

Tabellula. lē. dimi. i. pua tabella.

Taberna. nē. f. g. est pprie domuncula in q panis 7 vinū 7 carnes cocte vēdunt. 7 dicitur a tabulis que ibi substernuntur mercibus. Vel tabernē olim vocabantur edicule plebeorum parue 7 simplices in vicis aribus 7 tabulis clausē. dictę tabernę. eo

q̄ ex tabulis erāt cōstructę. q̄ nūc ⁊ si non
speciē. nomē tñ pristinū retinēt. In hic ta-
bernio. onis. q̄ frequētat tabernas. vñ qui
ibi vendit necessaria. Et h̄ tabernari⁹. rij.
idē. Et hęc tabernaria. rie. vxor taberna-
rij. vel meretrix. Et tabernari⁹. ria. riū.
Tabernaculū. li. n. g. ē tentoriū in expediti-
one. ⁊ dicitur a taberna q̄ ē domus innaturalis
imo ad tps durat. i. quousq; res ibi vēdū-
tur. Et inde tabernaculū dicitur. scz qdā māsiō
que nō ppria ⁊ naturalis ē. sicut tētoria et
castra militū in expeditiōe. qz ea relinque-
tur finito bello vñ quia figurat modo h̄. mo-
do illic. ⁊ mutat. ⁊ cū trāsmigrāte migrāt.
Vel tabernacula dicunt a tabulis. qz d̄ ta-
bulis pstrui solent. vel qz tabulis ⁊ lignis
solent appendi. ⁊ appendunt funibus. Et
nō qz tabernaculū de q̄ fit mentio. Exod.
xxvj. Erat domus deo dicata. quadrata ⁊
oblongata. trib⁹ clausa parietib⁹. aq̄lona-
ri meridiano. ⁊ occidentali. Liber patebat i
troitus ab oriente. vt sole oriēte radijs ei⁹
illustraret. Tabernaculū h̄ in duas ptes
erat distinctū. p̄osterior vel interior pars
ad occidentē decē cubitis ptendebatur. ⁊
ita quadrata erat in longū. s. ⁊ in latū. ⁊ in
altū decē cubitoz. Et hęc ps adytum dice-
bat. vel sc̄m̄sci. vel sc̄uariūsc̄uarij. vel sc̄a-
sc̄oz. Anterior ps ad orientē. viginti cubi-
tis ptendebat q̄ cōis erat sacerdotib⁹. Et
hęc dicebat sc̄m vel sc̄a vel sanctuariū ⁊ re-
spectu hui⁹. p̄osterior dicebat sc̄m̄sancti
q̄ sc̄m̄ p̄secutiū sancti. vt dicitur seculū secu-
li. vel sanctū sci. i. sancti⁹ sc̄o. vt dicitur dñs do-
minorū. rex regū. Erat autē in interiori san-
ctuario arca cū his q̄ in ea reposita erāt. et
cū his que erant ei supposita. In antero-
ri vñ candelabrum ad austrū mēsa ad aq̄-
lonē. In medio autē velū. i. nō lōge ab ady-
to altare aureū tectū tabernaculi non con-
cameratū. s. planū ad modū palestini fuit
quattuor opimentis aptatū. sicut dicitur in hi-
storijs sup Exodū.
Tabernula. le. dimi. i. pua taberna.
Tabes. bis. fe. ge. i. putredo. sanies. S. ta-
bes q̄ stat q̄si stables. Effluere tabe mortu-
orū ē. In hęc tabeckā. le. dimi. i. pua tabes
Et tabid⁹. da. dū. i. putrid⁹. piger. deficiēs
tabe fluens. In hęc tabitudo. ⁊ hęc tabi-
ditas. Itē inueniē etiā tabi. tabo. diptote
forme in eodē sensu cū tabes.
Tabita hebraice dorcas grece. puella. vñ ca-
prea latine. Vñ Barth. v. Tabita cumi
qd̄ itēptat puella surge fm̄ hieronymū.

In marco tñ dicitur. Tabita cumi q̄ itēptat
puella dico tibi surge. sed dico tibi. non est
de itēptatione. imo ē additū ab euāgeli-
sta ad discretionem faciendā vt ostendat
qz vocē pdidit. ⁊ virtutem voci lue dedit
christus. Et pdu. pe. Vñ in Aurora. Ex-
titit in ioppe deuota puella tabita.
Tabula. le. d̄. mēsa. ⁊ dicitur a teneo. nes. qz te-
net cibaria. s. pprie mēsa pauper. tabula
diuitū. q̄si tenabula. eo qz teneat bolos car-
niū ⁊ varia fercula ⁊ vasa. Itē tabula dicitur
tur alea in qua ludif pyrgis. culculis. ⁊ tel-
seris. Itē tabula latū lignū siue lat⁹ asser.
Itē tabula. i. tegula. Et tabule in q̄b⁹ scri-
bimus. Et in his significatiōib⁹ dicitur a teneo
nes. vel a tego. gis. q̄si tegula. Et a tabula
tabulatus. ta. tū. i. tabulis ornat⁹. Et h̄ ta-
bulatus. ti. ⁊ h̄ tabulatū. ti. in eadē signifi-
catione. scz qz ex tabulis pstratū ē vel pari-
es ex tabulis vel edificiū ex coaptat tabu-
lis factum.
Tabularij fm̄ Accur. sunt q̄ faciendis pu-
blicis instrumentis publice p̄sunt in singu-
lis ciuitatibus. vide. s. scribē tabellarij.
Tabule testamēti inde vocatę sunt. qz ante
chartarū vsum in tabulis. tā testamēta q̄
eplę scribebant. q̄rū portitores tabellarij
vocabant fm̄ Isidor lib. v. Et tabule te-
stamēti pprie sunt testm̄ editū i sc̄pti signū
⁊ p̄fectū. S. abusive etiā illa testamēta vñ
tabulas appellam⁹ q̄ falsa sūt ⁊ vitiata fm̄
Aco. in sū. L. de tabu. exhibē.
Taciturn⁹. na. nū. q̄ facile tacet. In tacitur-
nitas. tatis. Et taciturnitas est q̄nq; habē-
da p̄ p̄fessioe. Itē tacitū ē qd̄ nullaten⁹ est
expressum. q̄nq; tñ tacitū habet p̄ expres-
so. ff. si cer. pe. l. cum quid. ⁊. c. gratū. de of-
fi. dele.
Taddeus. dei. dictus ē Judas fratr̄ Jaco-
bi minoris. ⁊ acuit peni.
Talaris. p. t. ⁊ h̄ re. ad talos ptinēs. vel ad
talos ptingens. ⁊ dicitur a talus. Vñ talarj tu-
nica dicitur eo qz vsq; ad talos descendat. Et h̄
talare. ris. instrumentū volandi talo alli-
gatū. q̄ dicitur Mercuri⁹ vtebat.
Talentū. ti. n. g. qd̄ d̄ pond⁹. qd̄ summū eē
phibet in grecis. Nam nihil ē calco min⁹.
nihil ē talento maius. Cui⁹ pondus vari-
um apud diuersas gētes habet. Apud ro-
manos em̄ talentū ē septuaginta duarū li-
brarū. Et est talentum triplex. scz minus.
mediū. ⁊ sūmū. Q̄d̄ in⁹ q̄nquaginta. mediū
septuaginta duarū librarum. summū cen-
tum viginti est.

Talio. onis. m. g. ē eiusdē rei recōpensatio. vindicta silis delicto. vt Bēs p dēte. oculus p oculo eruat. Et ita pprie ē iniuriere cōpensatio lex talionis. licz qñqz dicat bñficij. Vñ in p̄p̄. d̄r. Talio ē cū id patitur q̄sqz qd fecit iniuriē vel bñficij. Et fm hoc distinguif duplex lex talionis. f. vna i bono. quā dictat lex naturalis. De q̄ dicitur Matth. viij. Oia quecūqz vultis vt faciant vobis hoīes. ⁊ vos facite illis. Et hic talio bonus ē. Altera lex talionis ē in malo. quā dictat lex Moysi. Exod. xxi. Et Deutl. xix. Oculū p oculo. dentem p dente. supple reddet. Et h̄ dicebat lex talionis scz qz taliter recipiebat qualif faciebat. Et hec lex in p̄cepto erat iudici. maxime si exigebat. sed iniuriā patienti ē pmissa. qz videlicet pmittebat ei qz hanc vindictam peteret. si tñ ex libidine vindictē hoc faciebat mortaliter peccabat. Quia Leuitl. xix. d̄r. Nō queras vltionē nec memoreris iuriē ciuiū tuorū.

Talpa. p̄. incerti ge. qdā aīal ad similitudinem muris. quia sit damnata ppetua cecitate ⁊ tenebris. Est em̄ absqz oculis. semp terrā fodit. ⁊ humū egerit. ⁊ radices sub frugibus comedit. h̄ ac gr̄ci balphalacā vocant.

Talus. li. d̄r. sub crurib⁹ ⁊ sub talo calcane⁹ ⁊ d̄r. sic ppter rotunditatē.

Talus etiā d̄r. decius vel tessar. Jñ h̄ taxill⁹ li. dimi. i. pu⁹ talus. Vñ. Est tal⁹ deci⁹. talus postrema pedis ps.

Tantal⁹. pater fuit pelopis. Et tantal⁹ auis quā ardeā dicūt. Jñ h̄ tantalides. de. pe. cor. fili⁹ vel nepos Tantalī. Jñ hec tantalis tantalidis. filia vel neptis Tantalī.

Tantus. ta. tū. d̄r. a tam. Jñ tantalus. la. lū. A q̄ tantillus. la. lū. ambo dimi. i. modic⁹.

Tantundē. n. g. gto tantundē. actō tantundem. ⁊ nō ampli⁹. vt tārundē valet h̄. quātum illud.

Tapetū. ti. n. g. ⁊ h̄ tapes. pis. ⁊ hoc tapetis. in eodē sensu. Et sunt tapeta q̄si strapedia. eo qz p̄mū pedib⁹ substernerent. quod adhuc sit. Et pdu. pe. Vñ Ouidius. Regia tecta petunt. positifqz tapetib⁹ alti. Inuenit etiā hec tapeta. te. Unde Virgili⁹. viij. cnei. Armaqz crateras simul pulcrasqz tapetas.

Tapinosis. ē humilitas rei magne. non id agēte. i. signēte snia qd demōstrat. vt si mare vocet gurgēs. Unde Tapinosim facies dicat si mare gurgēs. vt vult Donatus

Vel fm Jfidor⁹. Quā imensitas diuina. vt libus rebus ostendit. vt Ego sum pastor. ⁊ Ego sum vermis.

Taratantara. n. g. indeclinabile nomē ficticiū ē. i. ex sono quē facit dictū. Est enim taratantara instrumentū quo farina colat Et est instrumentū cui⁹ p̄cussione granuz defluit inter molas molendini. Et est clangor tubarū. Vñ Enni⁹. Ac tuba terribili sonitu taratantara dicit.

Tardiusculus. la. lū. i. aliq̄tulū tard⁹. ⁊ sepe recena.

Tarentū. ti. ciuitas qdā ē. Jñ tarentin⁹. na nū. Vñ Iheronym⁹ in epi. ad Paulinum p̄mo. Sicut Pythagoras mēphiticos vates. sic Plato egyptū. ⁊ architā tarētīnū. i. sic Pythagoras adiit phos egypti. sic Plato adiit egyptū. ⁊ Architā tarentinū. id ē. quēdā phm q̄ dicebat Archita. et tarentinus. a loco. qz erat de ciuitate tarenta. quā Tarans neptuni fili⁹ cōdidit ⁊ nominauit. Et pdu. pe. tarentinus.

Tarmus. mi. m. g. ē v̄mis lardi. Jñ tarmosus. sa. sum. i. tarmis plenus.

Tartarus. ri. in singlari mas. ge. sz in plurali hec tartara. rozū. neu. ge. pfundissimus locus infernoz. de quo neminem extraxit deus. Illic ē fletus ⁊ stridor dētū. horroz tenebrarū. tremor frigoris. Jñ tartareus. rea. reū. ⁊ tartarin⁹. na. nū. ⁊ cor. ta.

Taurea. rec. f. g. i. plaga. vel flagellū ex corio tauri.

Taurin⁹. na. nū. d̄r. a taurus. Et h̄ taurinū. ni. quēdā ciuitas ab abundantia taurozū dicta. Jñ h̄ ⁊ hec taurēsis. ⁊ h̄ se.

Taurus. ri est bos iuuenis. ⁊ pprie adhuc nō castratus. Et tauri vocant scarabei terrestres vel siluestres hiricio siles. Jñ taurus etiā ē vnū de duodecim signis in circulo zodiaci.

Tautologia. ē vitiosa repetitio eiusdē dicti onis. vt Egometipse.

Taxatio. onis. vide infra. in taxo. xas.

Taxili⁹. li. ē dimi. de tal⁹. fm vtrāqz significationē tali. vñ taxillus. pu⁹ talus. i. postrema ps pedis. ⁊ taxillus puus decius.

Taxus. xi. m. g. qdā aīal est. Et hec taxus qdā arbor venenata. ⁊ amarissimi suci. Jñ taxeus. xea. xeam. Et hoc toxicū. ci. quod dam genus veneni qd ex succo illius arboris exprimit.

T ante E

Tectū. ti. neu. ge. dicif pars dom⁹. Et sepe

ponit pīpa domo. 7 dī a tego. gis. In te-
ctorius. ria. riū. Itē a tego. gis. dī tectus.
cta. ctū. i. cooptus.

Techna. ne. i. dol. fraus. deceptio. 7 dī a te-
chnis. qd ē astutia. vel factio. In techno-
sus. a. ū. i. fraudulēt. deceptor. dolosus
Technula. le. dimi. i. pua techna.

Teda. dē. f. g. lignū luminarib⁹ vel lumini-
bus aptū. Et qz tede 7 faces solebant ferri
ardētes añ nubētes. ideo teda ponit sepe
p nuptijs vel piugio. In hęc tedula. le. di-
mi. i. pua teda.

Tediū. dū. n. g. i. anxietas. augor fastidiuz.
7 dī a tedeo. des.

Tediolū. li. dimi. i. puū tediū.

Tediosus. fa. sū. i. fastidiosus. tedio plen⁹.

Tegella. le. dimi. i. pua tegula.

Tegellaria. ric. q. 7 tegularia dī. f. venefica.
sup tegulas sacrificās.

Teges. get. f. g. dī pua dom⁹. q. 7 tuguriuz
dī. f. casula quā faciūt sibi custodes vinea-
rū. vel pastores ad tegmē sui. qsi tegerum
vel tuguriū. Ihāc rustici capanā vocāt. eo
q vnū tñ capiat.

Tegimē. inis. 7 hęc tectura. re. 7 hic tegimē
tū vl tegmētū. 7 h tegmē. oia a tego. gis.

Tegula. le. dī a tego. gis. eo q tegat edes.

Eadē 7 imbrex. cis. dī. qz accipit imbres.

In tegulari⁹. ria. riū. 7 h tegulari⁹. rij. qui
tegulas fac. Et h tegulariū. rij. loc⁹ vbi fi-
unt. vel acruus. vel multitudo regularū.

Tela. le. pro longitudine staminuz dicta a te-
lon quod est longum. Inde telarius. ria.
rium. Et hoc telarium. rij. instrumentum
terendi. Item tela lorum. est plurale de te-
lum. teli.

Tellus. luris. dī terra fructifera a tollendo
dicta. qz fruct⁹ ei⁹ tollim⁹. vel qz fruct⁹ ei⁹
nos tollūt. i. nutriūt. vel qz nos tollit. id ē.
portat 7 sustinet. Et declinat tell⁹ in singu-
lari numero tñ fm vsum 7 pdu. penl. gti.
Nota versus. Ihumor humū reddit terrā
terit vsus aratri. Estqz solū solidū. tell⁹ se
tollit in altū.

Tellus. ludis. qdā loc⁹ romē fm p̄p̄.

Tellurus. ri. m. g. dē telluris. 7 pdu. pe.

Telo. omis. m. g. dī a telon grēco. Telonem
hortulani vocāt lignū quo hauriūt aquaz
a longitudine dictū. Ihoc hispani ciconiaz
dicunt. eo q imitē auem illā rostrū leuan-
tem 7 deponentē. Ihmōi lignū modo sepe
fit sup puteos.

Telon grēce. latine dī longū vel tributū.

Telonē. nei. pe. pdu. i. tributū. 7 dicif a te-

lon grēco. Et pprie telonē dī tributū de
mercib⁹ marinis circa litus acceptū quasi
oim litorū fiscalis pductio. Un 7 teloneuz
dī loc⁹ vbi recolligif 7 erigif. f. vbi de mer-
ce sua a nautis emolimēta reddūt. Ibi enī
vectigalis exactor sedet. pciū reb⁹ imposi-
turus. 7 voce a mercatoribus flagitās. Et
tale officiū habuit brūs Aththe⁹. Unde
Athth. ix. Et cū trāsiret inde ielus vidit
hoiem sedentē in teloneo noie Aththei.
In h teloneari⁹. rij. q exigit ibi tributū. Et
telonarius. ria. riū.

Telū. li. n. g. dī qdā a longe iaci pōt. vt la-
pis. martellus. 7 hmōi. 7 dī a telon. qd est
longū. Un tela pprie dicunt. qb⁹ hostem
impugnam⁹ h arma qb⁹ nos defendim⁹ et
ideo recipiūt copulationē arma 7 tela. Te-
la etiā abusiue dī gladi⁹. Et teluz dī dolor
lateris. qz corpus dolore trāsuerberat tan-
q gladi⁹. Et pd. te. Un Quid⁹ epi. Iheu-
patior telis vulnera facta meis.

Temere. i. psumptuose. fatue. stulte. sine cā-
sine p̄silio. In hęc temeritas. tatis. i. psum-
tio. violentia. fatuitas. Et temerarius. ria.
riū. i. psumptuosus. audax. q audet audē-
da. 7 nō audēda. Et distat int⁹ audacē 7 te-
merariū. quia temerarius ē q non extimat
piculū. Addax vō q nō timet.

Temesis. ē vni⁹ cōpositi aut simplicis verbi
sectio. vna dictione vel p̄urib⁹ interiecti.
vt Septē subiecta trioni. Ihoc cōpositum
nomen septentrioni diuidit 7 interponit
vna dictio scz subiecta. Itē Masili porta-
bant iuuenes ad littora tanas. hic simplex
vbū diuidit. scz masilitanas i. de masilia
pplius quē ē vbs gallica diuidit. 7 plures
dictiones interponunt. scz portabāt iuue-
nes ad littora.

Temetū. ti. n. g. i. vinū. 7 pprie bonū vinū.
Et dī temetū. qsi tenēs mentē. 7 ē etymolo-
gia. Et cor. pe. Un qdā. Vina falerna me-
rum temetū bacchusqz lieus.

Temo. monis. m. g. lignū longū 7 extēntuz
in aratro vel in carro ad qd iugū ligat. Et
temo dī gubernaculū nauis. 7 dī a telon.
qd est longū.

Tempe. n. g. pluralis numeri indeclinabile
7 tñ in ntō accusatiuo 7 vocatiuo. sunt lo-
ca temperata 7 delectabilia 7 intestalia. li-
cet 7 qlibet loca delectabilia dicant⁹ tempe
sicut 7 testa dicunt⁹ loca aspa 7 iculta. fm
Ihugi. p̄p̄. vō dic. Tempe loca delecta-
bilia pprie siue loc⁹ amenissim⁹ 7 nemoz
sus. pluralis numeri.

Tempantia. rie. f. g. ē vna de virtutib⁹ cardinalibus. Et ē tpantia dominiū rōnis in libidine et in alios animi motus. vel virtus animi refrenandi motus in nos impetū facientes vt sic nihil cupiam⁹.

Tempatio. onis. d. a tempero. ras. Et ē tēperatio rerū. s. tpantia animorū.

Tempatus. ta. tū. i. mansuet⁹. moderatus.

Temperies ei. f. g. d. a tempero. ras.

Tempestas. stas. f. g. d. q̄si tempus pestis et cōponit a tempus et pestis. Quāq̄ etiam tempestas d. temp⁹. et tunc tempestas dicitur q̄si tps status.

Tempestiua. ua. uū. i. p̄gru⁹. vtilis. pueniēs in tpe suo veniens. et d. a tēpestus.

Tempestus. sta. stū. i. p̄gruus. vtilis cōueniens. in tpe suo veniēs. et d. a tps.

Templarius. ria. riū. i. ad templū p̄tinens. vel templi custos.

Templū. pli. n. g. cōponit a tectū et amplū quasi amplū tectū. De quo dicit Isidor⁹. xv. ety. Templum nomē ē generale. p locū em̄ q̄buscūq̄ magnis antiq̄ tēpla dicebāt. Et tēpla dicta. q̄si tecta ampla. s. et locū designatus ad orientē ad p̄templationem templū dicebat. cui⁹ p̄tes q̄tuor erāt. antica ad ortū sol. postica ad occasū. sinistra ad septētrionē. dextra ad meridiē spectās.

Temporeus. rea. reum. et temporane⁹. nea. neū. i. ad temp⁹ p̄tinēs. vel in tempore veniens. et dicunt a tempus Et p cōpositiōnem. in tempore. rea. reū. et in tēporaneus nea. neū. i. nō in tpe veniēs. Inuenit etiaz temporaneū p̄maturū. Vñ Esa. xxviii. Quasi temporaneū aū maturitatē autūni. i. scdm malū p̄maturū. vel aliud h̄mōi.

Tempus. poris. n. g. d. a tepeo. eo q̄ tepeat et tempef vicissim. humore. siccitate. calore. frigore. Et d. tps multiplicif. D̄r enim spaciū siue mora in qua viuim⁹. vt Annus mensis. D̄r etiā tps aer vel q̄litas aer. fm qd d. p̄pulcrū tps ē. vel nubilosum tps ē. D̄r etiā tps coemptio rerū. fm qd solet dici. Charū temp⁹ ē. i. chara et difficilis ē rerum coēptio. D̄r etiā tps oportunitas faciendi aliqd. fm qd d. Temp⁹ ē vt legam. i. oportūnū ē vt legam. D̄r etiā temp⁹ accidens verbi. scz modus signandi. Et sūt q̄nq̄ tpa verborū. scz p̄ns. p̄teritū imp̄fectū. p̄teritū p̄fectū. p̄teritū plusq̄p̄fectū. et futurū. Item a tempus d. hic et hec t̄p̄alis et h̄le. quod in tpe incipit et desinit esse. In d̄ temporaliter aduer. Et hec temporalitas tatis. Itē tps ē q̄dā ps capitis de qua dic

Isidorus etymo. xi. Tpa sunt que caluarie dextra leuaq̄ subiacent. que ideo sic nūcupant⁹. quia mouent ipsaq̄ mobilitate q̄i tempora quibusdā interuallis mutant⁹. q̄si diceret. Tempus d. a temp⁹. poris. Et dicit Isid⁹. Nota q̄ quidā idiote p illa parte capitis cōsueuerunt dicere tempus. p. f. qd sine dubio nihil ē. Hoc etiaz pōt p̄bari p̄ textum psalterij. vbi d. Et requie tēporibus meis tē. et exponit glo. p illa pte capitis dicens. A requie temporū somn⁹ venit ad oculos. q̄ dum dormiūt tpa grauari incipiunt. et cū senserint sibi grauari tempora. iam iminet somn⁹.

Tempusculū. li. dimi. i. puū tps.

Temulentus. ta. tū. i. ebrius. temeto plen⁹. et d. a temētū qd ē vinū. et lentos plenū.

Tenia. nie. f. g. d. vittay extremitas dependens. diuersorū color. Vñtē sunt q̄ crinibus innectunt⁹. q̄b⁹ fluentes religant capilli. sic dicte. q̄ vinciant. Itē vitia ē qua corona vincit. tenia extrema ps vitte q̄ dependet corone.

Tenabulū. li. i. venabulū. et d. a teneo. es. eo q̄ teneat apzū venientē.

Tenax. naxis. ois. ge. i. cupid⁹. auar⁹. stringens. dur⁹. et d. a teneo. nes. In hec tenacitas. tatis. Et tenaculus. la. lū. i. aliq̄tulum tenax.

Tendicula. le. et teticula. le. idē signat. Et sūt insidie q̄ tendunt auib⁹. vel leporib⁹ vel etiā alijs aialibus.

Tenebre dicunt. eo q̄ teneāt ymbbras. nihil aut sunt tenebre. s. ipa lucis absentia tenebre dicunt. sicut silentiū nō aliqua res est. s. vbi sonus nō ē silentiū d. sic tenebre nō aliquid sunt. s. vbi lux nō ē tenebre sunt.

Tener. ra. rū. i. mollis fragilis flexibilis. Et d. a teneo. nes. p cōtrariū. q̄ vix se tenet.

In tenell⁹. la. lū. dimi. i. aliq̄tūlū tener.

Tenor. nor. m. g. i. star⁹. pactū. conditio.

Tenor etiā d. accent⁹. q̄ in platiōe vna syllaba magis teneat q̄ alia.

Tenor l̄raz. continentia ē scripturarū ex q̄cūq̄ noīe censeant⁹. siue fuerint aplice. siue impales. siue ordinarij. Item tenor dicitur ipsa sententia litteralis. licet rhetorice plurima scribant⁹.

Tensoriū. rī. n. g. d. a tendo. dis. sum. eo q̄ tendat funib⁹. et palis. et ē idem q̄ tentoriū.

In tensim adū.

Tensus. sa. sū. i. porrectus. leuatus. tentus **Tentigo.** ginis. se. ge. i. extensio vel erectio virilis mēbz. Unde Iuuenalis. Rigide

tentigine vulue. In tentiginosus. sa. sū. i. luxuriosus. sepe tentiginē patiens.
Tentoriū. rj. est tabernaculū vel papilio. ⁊ dicitur a tendo. dis. tū. eo qd funib⁹ ⁊ pal tēdať
Tenuis. p. t. ⁊ h. nue. i. gracilis. subtilis. nō spissus. In tenuitas. tatis.
Tenus nomē. ē sūma ps sagitte. Itē tenuis ē ppositio ablatiuo casui seruiēs. ⁊ ideo est qd ppe vel iuxta. pōt etiā eē aduerbium
Un. Vult seruire tenus. tenuis est ps summa sagitte.
Tepoz. oris. m. g. i. calor par⁹.
Tepedariū. rj. idē ē qd balneū. a tepore aq nomen trahens.
Tepidus. da. dū. calēs. recens. iners. piger inefficax. In tepidulus. la. lū. i. aliquantu lum tepidus.
Teraphin exponit i textu Iudici. xvij. vbi dicitur. Fecit ephod atq teraphin. i. vestem sacerdotalem ⁊ idola. S3 sup Osee. iij. dicit Hieronym⁹. Teraphin dicunt figurē vel simulacra q h intelligimus cherubin et seraphin. vel qlibet alia templi ornamēta. et acui in fine.
Tertius. tia. tiū. nomen ē ordinale s3m Pri stianū. qz ordinē s3gt. vt prīm⁹. secundus. tertī⁹. quart⁹. ⁊ debet scribi p. t.
Teribinthus. thi. nomen grecū. arbor ē generans resinā resinarū omniū pstantioz. ⁊ dicitur a terendo. qd aliter dicitur taratru. qd teretru. eo q lignū foret terendo. Un ⁊ dicitur terebru. qd teretru. vel qd si transforū. In h terebellū. li. di.
Teredo. dinis. f. g. dicitur vermis corrodens lignum ⁊ comedēs. Un ⁊ hic temus. mi. et hic temes. metis. dicitur. Et pdu. pe. teredo.
Teres. retis. dicitur long⁹ ⁊ rotundus vt hasta. Un grecismus. B3 hasta teres pprie. pomumqz rotūdū. Et sepe ponit simpliciter p rotundo. Et est ois ge. Neutrū tñ in a. plurali numero nō ē in vlu.
Tergiuersator. toris. i. deceptor. versipellis ⁊ dicitur a tergiuersor. faris. qz aim qd ter gumhuc ⁊ illuc vertit. ne qualis sit intelligatur In hec tergiuersatio. onis. i. deceptio. Et hic ⁊ hec tergiuifabilis. ⁊ h. le. i. deceptor ⁊ habilis ad decipiendū.
Tergiuersator. dicitur q in vniuerso ab actione recedit. qd tergū vertēs. vt in. c. vlt. d. collu. detegen. in glo. iij. ⁊ ibi nota. Et differunt tergiuersator. puaricator. ⁊ calūniator. Und. Tergiuersator desistit. puaricator verū. Occultat. pfert. calūnia falsum. Tergiuersatio qnqz ē versutia vt caliditas

qua qd inducit aliū vt desistat ab eius inq sitione. ⁊ sic capis in. c. vlt. in glo. pall. qnqz etiā ē frustratio. delusio. vt collusio. Tergū. gi. n. g. dicitur a terra. qz in eo supini iacemus in terra. qd hō sol⁹ pōt. qz bruta alia in latere vel in ventre iacēt. ⁊ ideo in eis abusiue dicunt terga. In tergosus. sa. sū. Itē a tergū dicitur h tergos. oris. Et sunt terga hoim. Tergora quadrupedū. Itē terga dicunt coria. Et inde tergoz. rea. reū Vel pōt dici tergū. a turgeo. ges.
Teristrū. stri. n. g. qd dam genus muliebris vestis. subtilis ⁊ trite. ⁊ dicitur a tero. ris. Vel dicitur a tego. gis. qz in estu tegat corpora feminarū in vmbaculo. s3m Hugl. Glo. autē sup illud Gen. xxxviij. Que depositis vdiuitatis vestib⁹ accepit teristrū ⁊ c. dicit Teristrū erat velamen quo utebant palestine mulieres. Alij dicunt q teristrum vestis erat tenuis sicut sūt vela que delicate mulieres portāt in capitib⁹ suis. In p dicit aut dicitur Teristra. dicta q in estate corpa tegant feminaz subtilissime cortine.
Terminus. ni. dicitur a terra. qz terre mensuras distinguit. Un dicitur terminus. qd terre meta In h ⁊ hec terminalis. ⁊ h. le. Et pluraliter hec terminalia. liū. vel lioz. dicunt festa Termini. que antiqui deū eē putauerunt. Et terminosus. sa. suz. i. plenus terminis. Et terminus. nea. neū. ad terminū ptingit Itē termin⁹ dicitur finis. Itē termin⁹ dicitur diffinitio. Et cōponit intermin⁹. cōterminus.
Terminos pxiimi aliqz transgredi quinqz modis pōt. primo cū prochanum alteri ad sepulturā admittit. scdo cū alteri s3ditum excōicat vel interdicat. tertio cū alterius parochianū ad pniā recipit. quarto cū fidei ptrariū pdicat. qnto cū fminos pcessionū euellit. c. j. de sepul. in glo.
Ternio. onis. m. g. qd habet tres milites sub se. Itē iactus triū punctozū cū decijs dicitur ternio. Idē ⁊ trio. trionis.
Ternus. na. nū. dicitur a ter ⁊ vñ. qd ter vnus In ternarius. ria. riū. Et h ternari⁹. rj. talis numerus.
Terra. re. f. g. dicitur a tero. ris. eo q assidue terat. vel a torreo. es. eo q siccitate torreat terra. Ex aut terra dicitur. qd trita rastris. etymol. ē. In terre. rea. reū. i. de terra exns. Et terren⁹. na. nū. in eodē sensu. scz de terra natus. vel fact⁹ vel terrā inhabitās. vel terrenis deditus.
Terrestri. p. t. ⁊ h terrestre. i. de terra exns. vel terrā inhabitans.

Terribilis. .p. t. .z b le. i. metuendus. q̄si ter-
rore habilis.
Terribulosus. .sa. sū. i. terrore plenus.
Terribulū. li. n. g. qdā tormentū. .z d̄r a ter-
reo. res. eo q̄ reos terreat.
Terrigena. .ne. cōis ge. i. de terra genitus.
Un pp̄ba. Quicq̄ terrigene filij hominū
z cor. ge. Terrigene etiā dicti sunt gigātes
q̄ fabulose eos parēs terra siles sibi genu-
erit. Antiq̄ tñ dicebant terrigen^o. a. ū.
Territoriū. .rij. n. g. i. modic^o locus vlt̄ distri-
ctus alicui^o. Vel d̄r territoriū. q̄si tauritori-
um. i. tritū bobus z aratro. . Antiq̄ em̄ sul-
co ducto. z possessionū z territoriorū limi-
tes designabant.
Territoriū. ē vniuersitas agrorū iuxta. i. in-
tra fines cuiuscunq̄ ciuitatis ab eo dictuz
q̄ magistratus eiusdē loci inf̄ eos fines ter-
rendi. i. amouendi. vel submouēdi ius ha-
bet. ff. de. v. sig. l. pupillus. §. territorium.
Alibi ponit p̄ diocesi .xvj. q. ij. c. j. d̄ p̄sti.
c. ij. li. vj. glo. in de. ne. romani de elec.
Terrosus. .sa. sū. i. plenus terra. vt frumen-
tum arenosū. qd̄ etiā terrulent^o. ta. tū. d̄r.
Terrula. .le. dimi. i. pua terra.
Terrulentus. .ta. tū. i. terra plen^o. z d̄r a ter-
ra. z lentos. Et b̄ z h̄c z b̄ terrulēs. lentis
idē. In frulētia. tie. . Et frulēti. ti^o. sime.
Terfus. .sa. sū. i. mūd^o. nitid^o. erudit^o (adū.
Tertullus. .li. pp̄riū nomē cuiusdaz orator
De quo habet in Auroza. In quos Ter-
tullus erat q̄ vba colorat. Et gēminat. l.
Tertullianistē. qdā heretici dicti a Tertul-
liano p̄sbitero africe puincie ciuitatis car-
thaginēsis. q̄ dicūt aiām imortalē esse. sed
corporeā p̄dicantes. z aias pctōz hoim p̄
mortē in demones pueri putātes.
Tesca. sunt loca aspera z inculta z inamena
Et habet tñ tres casus. scz n̄m actū z vo-
cativū plurales.
Tescua. .oz. dicunt loca q̄b^o pecora castrā
Tessera. vel tesseron grece. latine d̄r. q̄ttuor
Et cōponit cū decas. qd̄ ē decem. z d̄r h̄c
tesseredecas. cadis. pe. cor. i. q̄ttuordecim
Un inuenit q̄ Matthe^o distinxit genera-
tiones. quas enumerat in p̄ncipio euange-
lij in tres tesseredecades. i. inter q̄ttuordec-
im. Sūt em̄ quadragitadue generatiōes
Tesseredecadite. sunt dicti qdā heretici. qz
quartadecima luna. pasca cū iudeis obser-
uandū concedūt.
Tessera. .re. f. g. i. vas vel mēsurā quelibet.
Tessera etiā d̄r bellicū signum. vlt̄ tuba qua
hostes denunciant veniētes. Tessera etiā

accipit p̄ signo hospitalitatis. Accipit eti-
am p̄ talo. z palea. z p̄ taxillis. Sili^o etiā
cū tesseris solebat numer^o frumēti desigri
z annone. Itē tessere dicunt lapides. qua
drati ad modū talorū vñ pauimēta sternū-
tur. Et tessera genus frugis. In h̄c tessel-
la. le. diminutivum. Et a tessella. h̄c tessel-
lula. le. similiter diminutivum. Et tessellari-
us. riā. rium. Et tessellari^o. rij. Et a tessera
tesserari^o. riā. riū. z tesserarius. rij. scz p̄po-
situs curie qui bellum nunciat vel q̄ regis
tesseras portat. vel q̄cumq̄ cum tesseris ali-
quid agit. Et nō q̄ tessere z talia q̄busdaz
vocant lepusculi. quia exiliēdo discurrūt
Item dicunt iacula a iaciendo fm̄ l̄bugi.
Quidā vō dicunt q̄ tessere sunt quadrati
lapilli. a terras. i. quattuor dicte. quia qua-
drate sunt ex omnibus p̄tibz. Et scribit
fm̄ antiquos p̄ gēminū. s. tessera.
Tesserinus. .na. nū. d̄r a tessera. Et dicūt
tesserini agripēni qui ad modū tesserarum
sunt quib^o ludim^o.
Tesseron grece. latine d̄r quattuor.
Testa. .ste. d̄r q̄i tosta. qz pus sit mollis post-
ea tosta. qz desiccā dū coquit. Et d̄r testa
olla. vel etiā quicquid ex creta vel argillo-
sa terra coquit. Un quadā similitudine dici-
tur testa capitis.
Testabilis. .lis. .p. t. .z b le. q̄ pōt testari. s. te-
stimoniū facere vel testamētū. Et cōponi-
tur intestabilis. bile. q̄ nō ē dign^o vt i testē
recipiat. vel vt testamētū faciat. Testati-
um. .tij. n. g. multe teste. z d̄r a testa.
Testamētū. .ti. d̄r a testor vel testis. qz testi-
bus ē p̄scripta z p̄firmata volūtas. Poni-
etiā q̄nq̄ testamētum propacto z placito.
Testamētū d̄r ideo. q̄ nisi testator mortu^o
fuerit p̄firmari nō pōt. nec sciri qd̄ i eo scri-
ptum sit clausum z signatum. Et ē dictuz
testamētū. quia nō valet nisi post testato-
ris monumētū fm̄ p̄sidorū li. v. Et descri-
bit sic. Testamētuz ē volūtatē n̄re snia iu-
sta d̄ eo q̄ q̄s p̄ mortē suā fieri vult. ff. e. ti.
l. j. Et addit cū institutiōe heredis. In sti.
de. le. §. ante here. z hoc de vniuerso patri-
monio. vt excludat singulare relictū z co-
dicillus. Et d̄r testamētū q̄si testatio mētis
vel vltimum eulogium seu vltima volun-
tas. alias dictū. qua quis de reb^o suis dis-
ponit legatario legata assignāda. Et diui-
ditur. quia aliud est testamētū nuncupa-
tiū quod consistit in sola nūcupatione te-
statoris. non in solennitate scripturę tamē
septē testes necessarij sunt z h̄c dū noatio.

Insti. e. ti. s. fi. Aliud est in scriptis p̄ditū qđ siliter exigit numer. subscriptōes ⁊ signacula septē testiū. Itē testamēti aliā diuisionē ponit. Isidor⁹ lib. v. scz testamēto rū. aliud iur. ciuilib. aliud iur. p̄torij.
Testamentū iuris ciuilib. ē testamētū septē testiū sigillo signatū. subscriptōe firmatum qđ apud ciues fit. ⁊ inde dicitur ciuile.
Testamentū iuris p̄torij. ē septē testiū signis signatū. ⁊ dicitur sic qđ fit apud p̄tores.
Testamentū holographū. ē manu actoris totum p̄scriptū. ⁊ subscriptū. vñ ⁊ nomen accepit ab holon. i. totū. ⁊ graphos scriptura vel l̄ra. qđ si tota l̄ra. s̄m Isidor⁹.
Testamentū irritū. ē si ille qđ testat⁹ ē capite diminut⁹ ē. vel captiuitate detētus. aut si nō rite. p̄tra legem factū est.
Testamentū ruptū ideo vocatū ē. quia nascēte posthumo. neq; exheredato neq; hē redenoiato dirūpiť.
Testamentū surreptū. ē qđ in fraudē heredum seu legatariorū ⁊ libertorū nō palā p̄latū ē. qđ si nō later. tñ si p̄dictis p̄sonis nō p̄uideť suppressum videt⁹.
Testamentū inofficiosum. ē qđ frustra liberis exhereditat⁹ sine officio pietatis liberalis in extraneas p̄sonas redactū ē. s̄m Isido.
Testari⁹. ria. riū. i. ad testas p̄tinēs. vel qui facit testas. ⁊ dicitur a testa. s̄te.
Testatus. ta. tū. qđ facit testamentū.
Testicul⁹. li. ē di. a testis. Testiculi etiā i viro dicūt mēbra genitalia. qđ testant hoies marē eē. Itē h̄ ⁊ hēc testicularis. ⁊ h̄ re. Et testiculofus. sa. sū. Et testicular⁹ ta. tū. qui habet magnos testiculos.
Testilis. lis. p̄. t. ⁊ h̄ le. pe. p̄d. dicitur a testa. vt opus testile. vel vas testile. i. fragile de testa. et scribit⁹ p̄. st. Sz testilis. lis. ⁊ hoc le. pe. cor. ⁊ textibilis. le. ⁊ h̄ ⁊ hēc texilis. ⁊ h̄ le. in eodē sensu. scz qđ facile textit⁹. ⁊ dicitur a te. ro. ris. p̄. x. vt testilis vestis vel ora. Vñ Eccl. xlv. Opus textile.
Testis. stis. cōis ge. dicitur a testor. aris. qđ testatur vel qđ testationi ⁊ p̄firmatione testamēti solet adhiberi. Itē testimonium. nū. Et hinc h̄ ⁊ hēc testimonialis. lis. ⁊ h̄ le.
Testu. n. g. indeclinabile idem ē quod testa ⁊ dicitur a testa.
Testudinetū. ti. n. ge. locus vbi testudines abundant.
Testudo. inis. f. g. ē qđdā aial. ⁊ dicitur a testa. qđ tegimie testē sit coopta. Et sunt q̄ttuor genera testudinū. scz terrestres. marine. lutarie. i. in ceno ⁊ paludib⁹ viuētes. flūuia-

les qđ in dulci aqua viuunt. Tradūt quidā tardius ire nauigia testudinis pedē dextz vehentia. Item testudo dicitur camera templi obliqua ⁊ curua. qđ in modū testudinis vteretemplorū tecta faciebant vt celi imaginem redderent. quod constat eē cōuerxū
Tlis curuatura dicitur etiā lacunar qđ solebāt facere antiqđ sub tignis. ⁊ sup cameras. et sup alia loca pp̄ p̄dictā cām. Et etiam testudo dicitur scutū. quia in modū testudinis sit
Et testudo dicitur p̄uexio scutoz curuata i modum testudinis. Inde testudineus. nea. neum.
Testula. le. dimi. i. pua testa.
Tesus. sa. sū. i. odiosus. exosus. fastidiosus vel fatigatus.
Teter. tra. trū. i. niger. vl' fer⁹. ⁊ cor. p̄mā.
Tetranus. na. nū. i. p̄rau⁹ tenebrosus.
Tetracolos. dicitur quod habet quattuor metris varietates.
Tetradebucolica. qđdā spēs celsure qđ attēditur in quarto pede. qua maxime solent vti scribentes bucolica.
Tetragramaton nomē dei dicitur. Hoc ē q̄ttuor l̄farū vide in sabaoth.
Tetraidos. dicitur a tetra. qđ ē q̄ttuor ⁊ idos. qđ ē forma. qđ si formulę incēsi in longitudinez porrectę qđ hūt ex q̄ttuor p̄gimētis.
Tetrameter. tra. trū. vbi sunt q̄ttuor metra siue versus constās ex quattuor metris. i. pedibus. ⁊ cor. pe.
Tetraonyma. vide in noma.
Tetraptotus. ta. tū. ē nomē h̄ns q̄ttuor diuersarū terminationū casus.
Tetrarcha. che. cōis ge. i. p̄nceps sup quattuor. vel sup q̄rtā p̄te regni. ⁊ dicitur a tetra. i. q̄ttuor. ⁊ archos. i. p̄nceps. Vñ s̄m Isido.
Tetrarche sunt quartā p̄tem regni tenentes. qualis fuit apud iudeam p̄hilippus Et inde hēc tetrarchia. chie eius p̄tās.
Tetra gr̄ce. latine dicitur q̄ttuor. Itē hēc tetras tradis. i. q̄ttuor.
Tetrasyllabus. ba. bū. i. q̄ttuor syllabarum
Tetrasrophos. vide. s̄. in strophos.
Tetricus. ci. qđdā mons in sabinia asp̄imus ⁊ dicitur a teter. Itē tetric⁹. ca. cū. i. asper. austerus. obscur⁹. tristis. s̄m Isid⁹. Unde s̄m quosdam deriuatur a tetrico. cas. Unde Alexander nequam dicit. Tetricat quotiens quis surgendo pigrescit. Et sic volūt qđ Eccl. xxxij. ponatur tetrices pro vna dictione. Alij vero dicūt qđ tetrices sunt due p̄tes. te pronomen. ⁊ trices verbum. vide infra in trico. cas. verbo.

Etia ē ppriū nomē cuiusdā. et cor. pe. *Th* in Aurora. Theophile scribēs vir christo mente subactus.
Theorema. matis. n. g. i. eligās. et diligens verborū apta descriptio. vel regula. *Th*o regulē. geometrie dicunt theoremata. q̄si aptiones. q̄z aperiūt et illumināt mentē lectoris. *Th*ē theozisma. et pdu. re.
Theoria. rie. vel theozica. cē. scientia q̄ tractat de inuisibilib⁹. vlt vita p̄tēplatiua. *Th* theorico. ca. cū. i. p̄tēplatiu⁹. q̄ tñ p̄tēplationi vacat.
Theos grēce latine dicitur de⁹. *Theos* tñ apud grēcos timor dicitur. *Th* de⁹ dicitur theos. q̄ timor oib⁹ colentibus eum.
Theosebia. big. i. dei cultus. et diuina pietas et dicitur theos. de⁹. et sebes pietas.
Theoticus. i. diuin⁹. et dicitur theos.
Theotocos. dei genitrix. q̄si tota diuina.
Therme. maz. sunt loca calida. s. balnea. et dicitur a thermon. q̄d grēci calorem dicūt. q̄z caleant. vel dom⁹ vñctionis.
Thesaur⁹. ri. m. g. i. aurū repositū vel locus vbi aurū reponit. et dicitur a theca. et aurū. *Th* thesaurarius. ria. riū. Et h thesaurari⁹. riū q̄ thesaurū habet i sui custodia. Et thesauraria. rie. et dignitas.
Thesbites iterptat⁹ p̄uertēs vlt captiuator siue festin⁹ ad intelligendū. Et pdu. bi.
Thesis grēce latine dicitur positio. *Th*o thesis dicitur vocis positio. i. finis vel depressio. *Th*o theticus. ca. cū. i. possessiu⁹ vel positiu⁹ vt euandrius.
Thessalus. li. q̄dā rex fuit. *Th* thessalos q̄dam ciuitas. *Th*essala q̄dā regio. et thessalonica q̄dā ciuitas dicta ē. *Th* thessal⁹. la. lum. et thessalie. ca. cū. Et h thessalonicensis. et h se.
Thetilis. f. g. ppriū nomē mulieris rusticuz *Th* Virgilius. *Th*etilis. et rapido fessis messoribus estu.
Thetys. tys. vel thetyos. fē. ge. p̄ma pd. i. mare. vel vxor oceani. *Th*ec thetis. thet vlt thetidis. p̄ma cor. i. mat⁹ *Th*chillis. *Th*o thetidi bacchū caupo maritat ibi.
Thymos grēce latine dicitur mens.
Thiriatura. re. iterptat⁹ illuminata. siue illuminas. et cor. pe.
Thiria iterptat⁹ timēs deū.
Tholomaida. iterptat⁹ ad mēsurā deducēs
Thomas. iterptat⁹. abyssus. vlt geminus. et grēce dydim⁹ dicitur. q̄z q̄ pl⁹ ceteris dubitauit. eo alti⁹ vitatē resurrectionis agnouit.
Thophet. lata et spaciōsa via. gehenna pa-

uoris interpretat⁹.
Thorat hebrei. latini legē appellāt. i. q̄nq; libros *Th*oyfi. *Th*o hieronym⁹ in plogo Regl. *Th*o sunt q̄nq; libri *Th*oyfi q̄s pprie thozath. i. legē appellāt. Et in interpretatio nibus dicitur thozath. lex vel pentateucum.
Thorax. acis. i. pectus. vel ps illa corporis anterior. q̄ est a collo vsq; ad stomachum quā nos dicim⁹ arcā. q̄z ibi arcanū sit. i. secretū. q̄ cetera arcant. *Th*o eminētes pulpe. mamille dicunt inē quas illa ps ossea pectus dicitur dextera. et leua costē. *Th*o et thozax dicitur lorica. et pprie illa q̄ tñ extendit q̄ thozacē hois defendat. *Th*o *Th* Job. xli. Sub sistere nō poterit. nec hasta. nec thozax. Et definit actūs singularis in em. et in a. vt thozacem vel thozaca. et actūs plis in es. vel i as. vt thozaces vel thozacas. *Th*o Virgilius enei. x. Telasq; truncata viri et bis sex thozaca petitū.
Thorus. ri. dicitur lectus. et pprie q̄ solet esse de herbis sicut in expeditione. vñ et dicitur sic ab herbis tortis q̄b⁹ fit. vel q̄ accubentiū humeris supponūt. *Th*o hic et hēcthozalis. et hocle. Et hocthozal. vlt thozale. lis longa mappa. *Th*o etia sic dicitur. quicq; in lecto sternitur. *Th*o inuenit torus sine aspiratiōe. vide infra loco suo.
Thracia. cie. q̄dā puincia. *Th*o thraz. thraci Et h et hēcthracensis. et h se. Et thracius. cia. ciū. p̄ q̄ sepe inuenit truci⁹. cia. ciū. homines vel ppli illi⁹ puincie.
Threna. ne. i. lamentatio. Sic em̄ hymnus ē canticū leticie et laudis. ita threna ē canticum lamētis et funeris. *Th*o thren⁹. na. num. id ē. lamentabilis. Et trenosus. fa. sum. id ē. lamentosus. Et threnic⁹. ca. cū. i. luctuosus. *Th*o hi threni. noz. dicitur. vt *Th*reni *Th*ie remic. i. lamentatiōes.
Thraso ppriū nomē. *Th*o q̄ therenti⁹ in eunucho.
Thronus. ni. ppriū soliū regni ē. q̄ latine sedes dicitur. *Th*o aut thronus sedes regalis in q̄ sedent reges ppter tutelā sui corpis. *Th*o throni sunt agmina angelorū q̄ latino eloquio sedes dicunt. et vocati throni. q̄z illis p̄dator p̄sident. et p̄ eos sua iudicia disponit
Thucis interpretat⁹ fortuna. *Th*o quidā historicus grēce dictus ē *Th*ucydides quasi fortunatus.
Turribulū. li. n. g. est vas ad thurificandum aptū. et dicitur a thure. *Th*o aut dicitur thuribulum. q̄ si turis bolus. i. morsellos cremans etymologia est.

Thuricremulū. li. i. incensariū. qz in eo cremat thus. 7 dicitur thus. 7 cremo. mas.

Thurificina. ne. loc. vbi thus efficit. vlti. am spargit. vel sacrificat.

Thurifer. ficiis. dicitur sacerdos vel incensator. **Thus thuris**. ē arbor arabie imēsa atq; ramosa. leuissimi corticis. ramis ad aceris q̄ litatē amygdalemō succū aromaticū fundens albū. 7 apud nos appellat masculus eo q̄ sit natura rotundū ad modū testiculorū. reliquū vō planū 7 pene scabrosū minus optimū. **Adulterat** aut admixta resina 7 gumī. sed dinoscit sua proprietate. **Māth** igni appositū ardescit. resina fumescit gumī vō liquefcit. **Et thus ē ge. se. parbo re.** s. p. fructu neu. ge. hoc etiā dicitur libanuz a monte libano vbi colligit. **Et nō q̄ fm hugl.** thus dicitur a theos. qd ē deus. qz i sacri ficijs deoz a dolet 7 sacrificat. 7 fm h̄ habet aspirationē. **Vel dicitur a tundo. dis.** quia abile ē ad tundendū. 7 fm h̄ nō aspiratur. **Et a thus dicitur thureus. rea. reū. 7 thuridus da. dū. i. de thure exis vel ad thus perti nens. vel fumosus.** **Uñ hieronym** super **Esa.** vnusquisq; alteri gratū auxiliū. faciē thuridā pallore circūferens.

Thusculū. li. dimi. i. puū thus.

T ante J

Tyara. rē. ē pilleū sacerdotale. Item sicut dicit quedā glo. **Exo. xxiij.** Tyara cidari 7 mitra vocat. qz caput pontificis tegebat 7 ornabat. **Et pdu. pe. Uñ Quidi** meta. xj. Tempora purpureis tentat velare tyaris.

Tiberias. adis. f. g. ē ciuitas facta ab herode in noie Tyberij cesaris a q̄ 7 lac mare tyberiadis dicitur. oib; iudee salubrior. **Unde Johānis. vj.** post hec abiit Iesus trans mare galileę. qd ē tyberiadis. **Et cor. pe. Et dicitur mare. i. lac vel stagnū aque dulci q̄ fluit a iordane.** **Df** at stagnū hoc mare. qz videlicet hebraico idiomate. aqz dulcium pgregatio appellat mare. **Df** at mare galileę. ppter regionē adiacentē. q̄ sic dicebatur. **Dicitur vō mare tyberiadis ppter ciuitatem illā q̄ sita erat in ripa huius stagni.** **Et dicitur h̄ more siue stagnū magis eē tyberiadis q̄ galileę. quia ciuitas magis specificat q̄ regio.**

Tyberin. ni. m. g. dicitur fluuius romanus a Tyberino rege albanorum in eo submerso dictus. **Mā** antea a colore aque albula dicebatur eo q̄ niuib; albus fieret. **Idē dicitur tyber**

vel tiberis. bridis. siliter a tyberino s; tyberis in q̄tidiano smone. tybris in vsu dicitur **Uñ tyberin**. na. nū. 7 pdu. ri.

Tybia. big. i. crus. 7 dicitur a tibia. qd ē iūctus ppter longitudinē. **Uñ h̄ 7 hec tibialis. et h̄ le.** **Et h̄ tibiale. lis.** illud qd a brachis dependet ad tibias tegendas. **Idē 7 alio nomine dicitur tubricus. q̄i tibi**. eo q̄ tibias tegat. **Vel dicitur a tibia 7 brachis. qz a brachis vsq; ad tibias pueniat.** **Itē tibia ē q̄dam musi cū instrumentū. qz p̄mū de ceruinis. 7 gruinis tibijs 7 crurib; hinulorū fieret. sed postea abusiue vnde cūq; fieret.** **Uñ tibianus a. ū. ad tibiā ptinēs. vel tibias faciens.**

Tibicen. inis. q̄ canit cū tibia. 7 dicitur a tibia. **Tibicines etiā dicuntur fulcra bifurcata. q̄b; domus sustentat. q̄ alit destines dicitur.** **Uñ Matt. ix.** Et cū Iesus in domū pncipis venisset. 7 vidisset ibi tibicines. i. lugubre carmē canētes. **Antiq; em tales ad exequias vocabantur. vt suo carmine viuos pducarent ad luctū.** **Uñ legif. hiero. ix.** Voca telamentatrices. 7 cor. pe. tibicines. sed in nominatiuo tibicen. p. pe. **Uñ qdā. Tibicen.** longo tubicen lyricē breuiando.

Tibicina. ne. mulier q̄ canit cū tibia. **Tibin**. i. scirpus vel gen; vasculi in modū scrinij. 7 ex vngulis agrestib; ptextū.

Tiburtus. ti. fuit qdā vir. de cui; noie ciuitas sic dicta ē. hec tibur. hui; tibur. **Uñ h̄ 7 hec tiburis. 7 h̄ re. Et h̄ tiburē. hui; tiburis. 7 tiburio. onis. 7 tiburin**. a. ū.

Titio. onis. f. g. ē idē qd tor. 7 dicitur a torreo. es. q̄i torritio. **Uñ ticionarius. ria. riū. Et h̄ ticionariū. rj. loc** ignis vbi ticiōes morantur vel instrū mittendi ticionēs in igne. **Idap. etiā dicit. Ticio vulgo dicitur pultum lignum.** **Uñ Esa. vij.** Cor tuū nō formidet a duabus caudis ticionū.

Ticon. i. mediū.

Tigillū. li. dimi. i. puū tignū.

Tignū. ni. n. g. dicitur a tego. gis. vel a tegula. **Et dicuntur tigna. vel ipsa laquearia. vel ligna q̄ ipsis laquearibus illaqueant.** **Uñ tignosus. sa. sū. i. plen; tignis. Et tignatus ta. tū. i. tignis parat vel ornat.** **Et tignarius. ria. riū. ad tigna ptinēs. vlt qui tigna in tecto disponit.** **Idem 7 sarcitector. fm hugl.** **Et Idap. dicit. Tignū a tegēdo dictum. Tecto em imponit vt in eo cetera su perponant.** **Uñ ligna illa q̄ ascendunt ad cacumen edificiij directę. 7 totum tectū sup portant tigna appellant.**

Tigris. gris. vel tigridis. f. g. serpens dicta

est ppter velocitatē. Et silitur quidā flui-
us dicitur ē tigris. vel tigridis. qz est velox
fm lhuyl. De natura tigridis dicit Isidorus
xij. etymo. Tigris inqt vocata ē ppter ve-
locē fugā. ita em noiant perse et medi et gre-
ci sagittā. Est em bestia varijs distincta ma-
culis. et vite et velocitate mirabilis ex cuius
noie flumen tigris appellat. qz is rapidissi-
mus sit oim fluuiorum. lhas magis byrca-
nia gignit.
Tilia. li. qdā leuis arbor. et dicitur a teluz. eo qz
sit utilis ad vsum telozū. In tiliat. ta. tū.
Et tiliosus. sa. sū. i. rasibilis. vel flexibilis
vel ad tiliā ptinēs.
Tymalus. li. m. g. quidā piscis. et dicitur a tymos
qd ē flos. qz fragrat sicut flos. In tymali-
nus. na. nū.
Tymbreus dicitur ē Apollo. a tymbra herba
quadā. que abundat in phrygia iuxta tem-
plū ei. Alii a loco ita appellatū putant. sic
litius a litia. vel delius a delo.
Timeus. mei. liber qdā Platonis. sic dicitur
a discipulo quodā ei. Timeo noie.
Tymia. mat. n. g. qdā herba. vlt species
valde redolēs. qua in quibusdā locis vtū-
tur loco incensi. fm lhuyl. Item tymia
erat qdā pfectio diuersarū spēz. quā sacer-
dos in altari tymiamatis adolebat. De q
dicitur Exod. xxx. Sume tibi aroma. stactē. et
onycā. galbanū. et thus lucidissimū equal-
ponderis erūt omnia. faciesqz tymia. Et
ps. pe. nti. Un in Auroza. Ex quo spirat
odor et tymia frequēs.
Tymiamateria. rij. i. thuribulū. qd et epity-
mum dicitur. ab epi. et tym. vel tymia. fm
lhuyl. Vel vt qdā dicit. Tymiamateria
dicebant vasa in quibz tymia fuabat.
Et dicitur tymiamateria a tymia. et terion.
qd est status. qsi vas in q stabat tymia
Vel dicunt tymiamateria vasa in quibus
terunt species ex quibz pific tymia. et
tunc dicitur a tymia. et tero. ris. Un hie-
mie. li. Tulerunt hydrias et tymiamateria
Timidus. da. dū. q sp timet. Timēs vō dicitur
qd tps formidat ex causa. Silitur distin-
guis pauidus et pauens. puid et puidēs.
supbus et supbiens. languid et languens
furibūd et furians. et similia. In hęc timi-
ditas. rat. Et timiditas animi vitū sem-
piternū. qd est etiā si timor non sit. Timor
vō ē accidens. Atqz sicut homerus dicit.
In achille fuit aliqn timor. timiditas nun-
qz. Vel dicitur fm Pristianū. qz hmoi denoia-
tiua desinentia in idus. demonstrant habe

re in se ea ex qb deriuant. vt herbidus. q
habet herbā. Timidus q habet timorē. Ra-
bidus. q habet rabiē. et c.
Tymo vel tymos. dicitur flos vel floreo. In d
b. tymus generaliter dicitur flos. Specialit tū q
dam herba dicitur tymū vel tym. qz talis flos
valde redolet.
Tyminus. na. num. i. floridus. vel dulcis et
suauis. Inde hoc tyminus dicitur mel suaue et
odoriferū.
Timor. oris. m. g. dicitur a timeo. mes. Et est ti-
mor accidens dolor mētis extrinsecus ex ali-
qua accidenti actiōe. Et est timor p tpe. sed
timiditas ē animi vitū sempiternū. Et a
timor dicitur timorofus. sa. sū. i. plen timore.
Et timoratus. ta. tū. Un in actibz aplozū.
Viri timorati et c.
Timotheus. discipulus Pauli fuit.
Tympanistria. stria. f. g. q canit cuz tympa-
no. q et tympanotria dicitur. Un plaur. Tym-
panotria amat. Itē ppha. In medio iuuē-
cularum tympanistria. fm lhuyl. ppha.
vō dicit. Tympanistra vel tympanistria.
qui in tympano canit. cōe ē sicut citharista
et organista.
Tympanū. ni. quoddā instrumētū musicū.
scz pellis. vel coriū ligno ex vna pte conte-
tū. et dicitur a tinnio. eo qz tinniat. Vel dicitur a tycō.
qd ē mediū. qz mediū ē. Est em vna ps me-
dia symphonie in silitudinē cribri. et vgu-
la pcutit vt symphonia. Itē tympanū dicitur
meditullū rote in quo radij insigunt. vel
circūferentia rote.
Tina. ligna de quibz Salomon gradus fecit
in domo dñi. Incognita sunt ligna etiam
pitioribz iudeoz. vt dicit ppha. Sup illd. iij.
Regl. x. Attulit ex ophir ligna tina dicit
glo. Imputribilia spinosa i similitudine al-
be spine. tina candida sunt et rotunda.
Tinctoz. toris. qui tingit. et dicitur a tingo.
gis. Inde tinctrix. triciis. mulier que tin-
git.
Tincticula. le. di. i. pua tinctrix.
Tinea. ne. f. g. vestimētōz vmis. et dicitur a te-
neo. nes. eo qz teneat et infideat. qusqz cor-
rodeat. In tineofus. sa. sum.
Tinnul. la. lū. i. tinniens. et dicitur a tinnio. nis
Itē tinnulus. li. son. liquid lenis et purus
fm ppha. Un hieronymus in plogo. Job
Interdū quoqz rythm. dulcis et tinnulus
fert numeris lege solutis.
Tintinnabulū. li. de sono vocis nomen acce-
pit. sic plausus manuū. et stridor dētiū. et
valuaz. Et cor. pe. Un in Auroza dicitur

Aurea cū malis se tintinnabula iungūt.
Typhonic vent⁹. fm aliā translationē dicif
 vent⁹ tēpestiu⁹. 7 dicitur a typhos. qd ē iflatio
 Idē dicitur euro aquilo. 7 cor. pe. typhonic⁹.
Typhon ppriū nomē. frat⁹ Jlis fuit.
Typus. pi. i. figura. vel forma. vel stat⁹. vel
 similitudo. Un. ij. Regl. xij. Traduxit in ty-
 po latez. i. in similitudine. Et typus dicitur qdaz
 herba q in aq̄s nascit. 7 ab aqua iflat. Un
 7 ambrosiorū hoīm 7 sibi placētū. tumor
 7 supbia typ⁹ dicitur. In etiā ē q ab illa herba
 frigida. febres typi dicunt. In typic⁹. ca.
 cū. i. figuratiu⁹. In typice adū. i. figurati-
 ue. Et etiā typica febris dicitur quā qdā pero-
 dicam dicunt.
Tyrānicida. de. pe. pd. q occidit tyrannuz
 In h tyrānicidiū. i. tyrāni occisio.
Tyrannus. ni. i. fortis rex. 7 dicitur a tyro. qd ē
 fortis. Olim em reges 7 tyrāni nullā habe-
 bant dīam. Un fortes reges tyranni dice-
 bant. Sz postea accidit tyrannos vocari
 pessimos 7 improbos reges luxuriose do-
 minationis. cupiditatē crudelissimā dīati-
 onē in pplis exercentes. a tyro qd est angu-
 stia. qz angustiant vel cruciant suos. In d
 tyrannicus. ca. cū. Et hec tyrannia. nīe. et
 hec tyrannis idis. i. crudelitas. fm hugl.
 Et scribit p duo. n. Itē a tyrān⁹ dicitur h tyrā-
 nulus. li. dimi. i. pu⁹ tyrann⁹.
Tyriaca. ce. pe. pd. dicitur antidotū serpentū q
 venena pellunt. vt pestis peste soluat.
Tyro grece. latine dicitur fortis. vel agustia. Et
 inde dicitur h tyro. ronis. i. nou⁹ m illes nouiter
 electus ad mīitiā. qz fortis ad h officiū so-
 let elegi. vel qz ad acquirēdā pbitatē mul-
 tum se angustiat. Itē tyro dicitur qlibet ignar⁹
 7 rudis cū aliquid incipit exercere. Et pd.
 p mā tyro p milite. sz h tyrus p regione eā
 cor. Un. Pro regione tyro pro forti milite
 tyro.
Tyrūculus. li. dimi. i. pu⁹ tyro.
Tyrocinū. nū. noua militia. officiū tyronis
 rudimētū. initiū. nouitas militie.
Tyrrhen⁹. ni. ppriū nomē ē. Et nō q Tyr-
 rhen⁹ 7 Lidi⁹ erāt duo frēs. qb⁹ cū lydia re-
 gio nō sufficeret. piecerūt sortes qz eozū
 cū pte ppli exiret. 7 ceciderūt sup Tyrrhe-
 nū. q cū pte lydorū venit in tuscā. 7 a suo
 noie dicitur ta ē tuscā tyrrhenia 7 tuscā tyrrhe-
 ni. Siltiter ab illis q cū eo venerūt tuscā di-
 cta est lydia. 7 etiam tuscā lydi. Vel a noie
 fratris. qz sepe nomen vni⁹ fratrl ponit p
 noie alteri⁹.
Tirius. si. m. g. dicitur generalit⁹ oīm olerum. vt
 herbarū medi⁹ frutex. 7 dicitur a terra. 7 sursum

qz a terra sursum pscēdit. Tirius etiā dicitur ba-
 culus vfram⁹ cū frōdib⁹ q vtūt i sacrificiū
 bacchi. Vel tirius gen⁹ cymbali in modū
 quadratę figurę factū. qz ab vtraq pte te-
 net. 7 tā apiendo qz claudendo sonat.
Tyrus. qdā insula. 7 qdā ciuitas phenicuz
 q p dicitur a phenicib⁹. i. q optima purpu-
 ra tingit q tyria dicitur Ad hāc ciuitatē loq̄tur
 Esa. xxiij. Et dicitur a tyro. qd ē fortis vel angu-
 stia. Un 7 ty⁹ angustia interpretat. In tyri-
 us. ria. riū. gentile vel patriū. Itē ty⁹ dicitur
 tur quidā serpens. Itē tyrus dicitur cale⁹. sz tūc
 ē pmitiuū.
Tisis vel poti⁹ ptisis. ē vlceratio in pulmo-
 ne 7 tumor. sic dicta grece. qz sit plumptio
 corpis toti⁹. In ptisic⁹. ca. cū. pe. cor. tali i
 firmitate detentus.
Titan. tanis. m. g. interpretat illuminationē vt
 illuminans. Un dicti olim titanes sunt q
 dam fortissimi viri. qli illuminatores mūdi.
 scz sua pbitate. Vel fm fabulas poetarū
 isti ab irata ptra deos terra ad ei⁹ vtilitatē
 creati dicunt. Un 7 titanes dicti sūt a titā
 greco. i. ab vltione. qz qsi vlciscende matrī
 frē eā. ptra deos armati existeret. Et etiā
 dicti sunt gigātes. Et h titanus. ni. in eodē
 sensu. Et inde titan vel titanus dicit⁹ ē sol.
 qz fuit de genere titanorū. vel qz illuminat
 mūdū. Inuenit etiā h titā ideclī. Un Ju-
 dici. xix. Nec filij titā pcussērūt eū Et p. pe.
 gti titanis. titana em. pd. ta. Un Lucan⁹ i
 pmo. Aer 7 longi voluent titana labores.
 Greca em in an. crescentia in grō. pducūt
 a. mediam añ n. vt titanis. Et facit actūs i
 em. 7 in a. titanem v. l. titana.
Titanis. titanis. vel titaneos qdaz ciuitas
 egypti vbi facta sunt pdigia q legunt. Et
 dicitur sic a titanib⁹. qz eā edificauerūt titanes.
Titanus. ni. ē idē q titan. Itē a titan dicitur titā-
 nus. na. nū. 7 hec titania. nīe. i. luna.
Titillio. ca. cū. pe. cor. i. titillatiōe plen⁹. f.
 q incitat. vel q in citat ad luxuriā. et dicitur a ti-
 tillo. las.
Titillatio. onis. luxurię incitamentū carnis
 incitatio. inflamatio.
Titubatio. ē cū ego hinc inde duo cōtraria
 sciam. nec tñ alicui eozū qz dubito creduli-
 tatem meā applico. vñ titubare dicitur qz quā-
 do suspitione habet sup eo de qz p̄tenditur
 vt in. c. in nra p̄sentia. de. p̄cū. in. glo. iij.
 Etiā titubare est defectuose loqui vt igno-
 ranter. In titubans p̄ignorante habēd⁹ ē
 L. de cōdi. indebi. l. vlt. et. ff. de li. ho. ex-
 bi. l. iij. s. is. qui. ar. c. dñs. d. secūdis. nup.
 vbi. glo. p. 7 ptra.

Titulus. li. dicitur a titā. quod est sol vlluminās. qñ titanus. i. illuminās. qñ illuminat librū. Sicut em̄ sol mundū vel quecūq; obscura illuminat. ita titul⁹ librū. et ei⁹ sequētia illu minat. Vel titulus dicitur a Tyto liuitio qñ p̄m librū suū p distinctiones diuisit. et singulis titulū apposuit. vel dicitur titulus qñ tetulus. a theta figura qñ sic facta. qñ olim in fronti bus damnatorū imp̄mebat. Sic em̄ in illa figura reddebatur hō noscibilis. sic p titulu liber cognoscit. Vñ sic diffinit. Titul⁹ est breuis annotatio eorū qñ diffusius in sequē ti ope p̄tinent. Titulus etiā dicitur nota qñ cau sa breuitatis apponit dictionib⁹. Titulus etiā dicitur inscriptio vel signū laudis et hono ris. vel laus. qñ olim in imaginib⁹ laudes nobiliū intitulabant.

Titulus qñq; signū dicitur. qñq; cā acq̄rēdi do minij. qñq; ipsa ecclia. vt titul⁹ sancti p̄de tri. qñq; clericatus. qñq; canonicatus i ali qua ecclia. vñ dicitur qñs ititulari. i. clericari. vñ canonicari. Itē qñq; accipit p cā in habi li ad dominij trāslationē. vel p locatione. vt. c. ecclie. sc̄tē. ij. vt lite pen. Itē titulus est iusta causa possidendi qñ nostrū ē. et sic erigit iustus titulus in vsucapione. et p̄s cript. c. si diligenti. de p̄scrip. et glo. sū. x. vj q. iij. Etia titulus possessorij causam tribu it p̄scribendi. vt. c. j. d. p̄scrip. li. vj. et vñ de p̄ncipalibus requisitis ad p̄scriptionez. B̄ etia titulus qñq; ordo ecclesiastic⁹ que libet dignitas vel p̄latio. et sic dicitur qñs inti tulari in aliq; ecclia. i. ordinari. fm̄ Bern. in. c. dudū de elec. sup vbo intitulatā. et ff. si cer. pe. in rub.

Titulus possessionis vel possidendi ē initiū possessionis. et cā q̄re qñs possideat. vt em p̄tio. veditio. donatio. pmutatio. qñ p em p̄tionē et silia incipim⁹ possidere.

Titus. ti. discipul⁹. fuit p̄auli apli. et iterp̄ tat q̄res vñ bon⁹. seu lutū. siue etiā lutari⁹.

ante D

Tobias. bie. qñ sanctus vir cui Raphael archangel⁹ reddidit visum.

Toda. de. auis ē. qñ nō habet ossa in tibijs. qñ semp ē in motu.

Todinus. na. nū. dicitur ille qñ velociter todet. et mouet ad modū tode auis.

Todonus. ni. i. gall⁹. et dicitur a toda.

Tophus. phi. m. g. dicitur lapis asper et caui no sus. et dicitur a todeo. qñ ambulantes sup se to det. Vñ tophulus. li. dimi.

Toga. ge. dicitur qñ tega. a tego. gis. qñ velamē to sui corpus tegat et cooperiat. ē palliū pu

rū et forma rotunda etiā et fusiore et qñ vn dante sinu. Et erat olim cōis vestis roma norū. Vñ togatus. ta. tū. i. toga indut⁹ vel togā hñs. Vñ et togatē dicebant quedam comedie de vilib⁹ psonis a romanis facte qñ null⁹ erant p̄cij. Et toga vestis erat cōis et ideo vilis. Vñ Iuuenal. Impune ḡ mi hi recitauerat ille togatas.

Togatos dicimus aduocatos. a veste toga noiatos. quā habebāt olim aduocati. diu sam a ceteris vt p h cognoscerent.

Togiferiū. rñ. locus vbi scholastici dispu tant. et videt cōponi a toga et ferio.

Togilla. le. dimi. i. pua toga. Itē togilla dicitur mantile.

Togripyriū. pyrñ. i. pura toga.

Togula. le. dimi. i. pua toga.

Tolerabilis. lis. p. t. et b le. qñ valet vel de bet tolerari. Et cōponit itolerabilis qñ nō valet vel debet tolerari.

Toles. lis. dicitur a tol⁹. Et toles sunt tumores circa yuā stantes. has vulgo p diminutio nē tusillas vocāt. he i faucib⁹ solēt turgescē

Tollinū. ni. lignū puteoz. qñ haurit aqua.

Tolus. li. m. g. sūmitas tēpli. emines rotun ditas. pp̄rie qñ dē tol⁹ ē velut scutū breue. qñ in medio tecti ē. in q trabes coeunt.

Tomaculū. li. n. g. dicitur a tomos. Et dicit⁹ to macula. i. testina. pp̄t diuisiones et sectiōes.

Tomos grece. latine dicitur diuisio vel sectio vñ incisio. Vñ apud nos tom⁹. mi. dicitur idez. Et tomos etiā dicitur liber vñ volumē. pp̄t mltas diuisiones et replicatiōes cartarū.

Ton dicitur altitudo. vel totū.

Tonabulū. li. i. sonus vel tintinnabulū.

Tonitrus. trus. m. g. et b tonitru indeclina. in singulari. Vñ plāli hec tonitrua. trui a a tonitru abltō. addita um. vñ Apoc. xix.

Et audiui vocem tonitruum magnoz. Et hoc tonitruū. trui. neu. ge. Vñ Job. xxvj

Quis poterit tonitruū eius magnitudinis intueri. Idez signat. Et cōponunt ista tria

noia a ton⁹. ni. qñ ē sonus. et terreo. res qñ hñdi sonus valde terret. Vñ Ihdor⁹ ety.

xij. Tonitruū dictū. eo qñ son⁹ ei⁹ terreat.

Tā tonus sonus dicitur. qñ interdū tam graui cōcutit oia. ita vt celū discussisse videatur

quia cum procella vehementissimi venti nubibus se repēte immiserit. turbine inua

lescente exitumq; querente. nubem quam exciauit impetu magno p̄scindit. ac sic

cuz horrendo fragore deferit ad aures. Ex mirari qñ nō debet. cū vesicula qñuis par

ua. magnum tamē sonum displosa emittit

Lux autē q̄ apparet an̄ tonitruū fulgor vo-
caf. q̄ ideo an̄ videt. q̄ clarū lumē est. To-
nitruū at̄ tardī⁹ ad aures puenit instar se-
curis arborē pcul cedētis. cui⁹ q̄dā an̄ cer-
nis ictū q̄ ad aures sonit⁹ pueniat.

Tonsa. sc. d. rem⁹. qd̄ r h tonsus d. s. poti-
us tonsa. vel tonsus. d. palmula remi que
aquā pcutit. r d. a tondeo. des. vela tun-
do. dis. q̄si tonsa. v̄l q̄si tonsus. eo q̄ aquā
tundat.

Tonsilla. lē. dimi. i. pua tonsa. Tonsilla eti-
am d. forpicula. Et tonsilla d. vncus fer-
reus vel ligne⁹ ad quē in litore funes nauī
um alligant. Vñ Ennius. Tonsilla rapi-
unt p̄figunt litus ad vncos.

Tonsoriū. rj. idē est qd̄ tonsstrina. scz locus
vbi tondef.

Tonsor. sōis. q̄ radit barbas. a tondendis
capillis dictus. Vñde tonsrix. tricl. muta-
ta tor in trix. in̄posita. t. cā euphoniē. Vñ
hec tonsstricula. lē. diminutiū. Et hec ton-
strina. nē. officina. vel dom⁹. v̄l locus in q̄
tondef.

Tonsula. lē. dimi. i. pua tonsa.

Tonus. ni. m. g. i. sonus. r d. a tono. nas.

Toparcha. che. vel h toparchus. chi. i. p̄n-
ceps sup totū. v̄l sup aliquē locū. r d. a to-
pos. qd̄ ē totū vel locus. r archos. quod ē
p̄nceps. Vñ hec toparchia. chie. pe. acuta
ei⁹ ptās. Vel toparchia pōt dici locus p̄n-
cipatus. Vñ tres toparchie dicunt trium
locozū p̄ncipatus.

Topagius vel topagion. gēma ē ex virenti
genere. oīq̄ colore resplendēs. inuēta p̄us
in arabie insula. in q̄ trogodite p̄dones fa-
me r tempestate fessi. cū radices herbarū
effoderēt eā eruerūt. q̄ insula postea nebul⁹
coopta tandē r a nauigantib⁹ ē inuenta. r
ob h locus r gēma nomē ex cā accepit. Vñ
topagim. trogoditarū lingua siq̄tionez ha-
bet q̄rentis. Vñ r insula dicta ē topagius.
vel lapis dictus ē topagius. Et vt dic̄ glo.
Apoē. xxi. Topagi⁹ q̄ rarioz eo p̄statioz Et
habet duos colores ex auro r etherea cla-
ritate maxime lucēs. cū splendore solis tā-
gitur supans oīm gēmarū claritatē. i aspe-
ctū suū singulariter puocans aspicientes
Quē si polis obscuras. si naturē relinquis
clarioz ē. r nihil eo charius regibus inter
diuitias.

Topicus. ca. cū. i. localis. r d. a topos. qd̄
est loc⁹. Et hec topica. cē. Et pl̄lit hec to-
pica. coz. p quodā libro in q̄ tractat de lo-
cis. Itē topos vel ton. d. totū. Vñ topic⁹.

ca. cū. i. totalis. Vñ r p̄dier⁹ liber pōt dici
topica. q̄si totalis. q̄ ibi de totis vel de lo-
cis oīb⁹ tractat. r cor. pi.

Topos d. totū vel locus.

Toragiū. gij. i. ornatus vel munit⁹.

Torcular. larl. n. g. vel h torculare ris. i. cal-
catoriū. r d. a torqueo. ques. q̄ ibi vūc et
oliue calcant. r extortē exp̄munt. Dicunt
tū qdā q̄ torcular pp̄ie d. plū. q̄ vūc cal-
catē exp̄munt. Et p̄d. pe. nti q̄ gti.

Toreuma. matris. n. g. ē tornatura. v̄l torna-
tū vas. vel q̄qd dola⁹ et tornat siue vas
siue lectus. siue aliud. r d. a torno. nas. Et
est toreuma triū syllabarū. Et cor. p̄mam.
Vñ p̄rudēt⁹. Fultra mero veteriq̄ torcu-
ma roze rigan⁹.

Tormentū. ti. n. g. d. q̄si torquimentum. a
torqueo. eo q̄ torquēdo mentem inueniat
Itē tormenta dicunt etiā instrumēta belli-
ca ad dirimenda opida r ciuitates. vel q̄
torqueāt interius resistētes. vel q̄ torque-
ant lapides r etiā tela.

Torneamēta dicunt qdā nundine vel ferie
in q̄b⁹ milites ex edicto puenire solēt. r ad
ostensionē viriū suaz r audaciē temere cō-
gregari v̄l p̄gredi. vt. c. f. de torneā. Et cā
phibitiōis ē piculū aiaz. r mors hoīm in-
de pueniēs. vt ibidē notat.

Tornus. ni. m. g. qdā instrumētū cū q̄ va-
sa tornat. Vñ h r hec tornatilis. r h le. pe.
cor. habile ad tornandū.

Torpedo. dinis. f. g. i. torpor. r d. a torpeo
pes. r p̄d. pe. nti. Torpedo. etiā ē qdā
genus piscis. sic dicta. q̄ corp⁹ torpescere
faciat. si q̄s eā viuētē tangat. Et narrat
p̄lini⁹. Tāta ē vis ei⁹. vt etiā aura sui cor-
poris afficit mentē r hoīs mēbra.

Torpid⁹. da. dū. i. stupid⁹. Vñ torpidulus.
la. lū. i. aliq̄tulū torpid⁹.

Torpor. poris. i. stupor. pigritia. torpedo.
Torquatus. ta. tum. i. torque ligat⁹ r orna-
tus. Et hinc quidam romanus dictus est
Torquatus. quia singulari certamine quē-
dam gallum deuicit. ei⁹ torquem aureū
abstulit.

Torquis. quis. m. g. r hec torques. q̄s. f. g.
id ē. ligamē tortū. vel aureus circulus cir-
ca collū. a collo vsq̄ ad pectus descendens
sic dictus. q̄ tortus sit. r ē ornamētū viro-
rum. Et nō q̄ torq̄s mas. ge. ē magis i vsu
fmi grāmaticos. s̄ hec torques in seminio
genere sepe inuenit in theologia. Vñ Ju-
dicl. viij. p̄deter torques aureas cameloz
Nō vsus differētiales. p̄deteris ē sp̄inter

pprie paritē q̄ monile. *Ornat* collī sūt tor-
q̄s aurī in aures. *Anul* ē manuū. sūt armil-
lē scapularū. Atq̄ perichelides exornant
brachia nymphis.

Torrens. entl. m. g. ē fluui⁹ vel aq̄ veniens
cū impetu ex imbrib⁹ repentina magnum
hūs incrementū. s̄z adueniēte estate. calore
solis torrescit. 7 arefcit 7 desiccāf. *Uñ* pro-
pheta. *Cōuertere dñe captiuitatē nr̄az* sicut
torrens in austro.

Torridus. da. dū. i. velox vel tost⁹. *Uñ* in
hymno. *Cui⁹ corp⁹ sanctissimū in ara cru-*
cis torridū. *Uñ* h̄ torriditas. tatl. 7 cor. pe.

Torris. rl. m. g. d̄ lignū semiustū tractū a fo-
co 7 extinctū. 7 d̄ a torreo. res. *Idē* 7 hec-
ticio. onis. s̄z sic dicāf. etiā i igne dū ardet.
Uñ *Amos*. iij. *Et facti estis q̄si torris* ra-
ptus ab incendio. *Itē Zacharie*. iij. *Num-*
qd nō iste torris erur⁹ de igne ē. *Uñ* torricu-
lus. li. dimi. i. pu⁹ torris.

Torfores. i. torfores vel cruciatores. 7 d̄ a
torqueo. ques.

Torta. re. f. g. ē qdā gen⁹ cibi vl⁹ panis qd
vulgo ita d̄r. *Uñ* tortula. le. di. i. pua torta.

Tortio. onis. ē torquēdi actio interior itesti-
norū afflictio. *Itē* s̄gt tortio. 7 vtrūq̄ de-
scendit a torqueo. ques.

Tortores. i. tortores.

Tortuosus. sa. sū. i. flexuosus. vel iniuriō⁹
extra rōnē. *Uñ* hec tortuositas. tatis.

Tortus. tus. tui. i. tortio. vel iniuria. 7 d̄ a
torqueo. ques. *Et* tortus. ta. tū.

Torus. ri. m. g. i. deflectio 7 pulposa extan-
tia carniū. sic circa culū 7 brachia. 7 d̄ sic.
q̄ ibi viscera torta videant⁹. *Uñ* torol⁹. sa.
sū. i. pinguis 7 toris plen⁹. 7 supb⁹. *Uñ* hec
torositas. tatl. *Inuenit etiā thor⁹ p lecto.*
vide. s̄. loco suo.

Torvus. ua. uū. i. crudel⁹ tribilis. 7 d̄ a tor-
tus. 7 vult⁹. eo q̄ sit torto vultu 7 truculē-
to. vtl⁹ *Torua* leena. *Uñ* hec toruitas. tatis.

Tostus. sta. stū. i. assar⁹. perust⁹. pist⁹. sicca-
tus. 7 d̄ a torreo. res.

Tot. ois ge. plālis nūeri. 7 idecli. 7 d̄ a ton.
vel topos. qd ē totū.

Totidē. i. eiusdē nūeri. 7 ē idecli. ois ge. plis
nūeri. 7 cōponit a tot 7 idē.

Torus. ta. tū. d̄ a tot. 7 ptinet ad magnitu-
dinē. vt *Totū* corp⁹. *Sz* oē ad multitudi-
nē. vt *Dis* hō. *Itē* oīe in diuersis ptib⁹
ponit. *Totū* sine ptib⁹ debet esse diuersis
neca pte integē d̄ria tot⁹ in rem nois cui
adiūgit. s̄z nllā ei⁹ ptē pprehēdit. vt *Tor⁹*
sortes. i. *Sortes* 7 q̄libz ei⁹ ps. *Dē* vō quāli

bet rē nois cui adiūgit pprehēdit *Et* pd-
to. *Uñ* d̄dā. *Pandere* sic totū melius q̄
pandere vortuz. *Uñ* h̄ 7 hec totalis. 7 h̄ le.
Uñ hec totalitas. tatis.

Toricū. ci. n. g. qdā gen⁹ veneni. qd ex suc-
co tati arboris expmit.

ante R

Trabilis. p. t. 7 h̄ le. qd ē trabis. vel qd ad
trabē ptinet. 7 d̄ a trabs. *Et* hec trabil. i.
Trabaria. rie. f. g. nauis longa 7 stri (trabs
cta. 7 d̄ a trabs. *Trabarie* dicunt minute
naues q̄ ex singulis trabib⁹ cauant⁹ q̄ aliter
litorarie dicunt vl⁹ canduce. ex vno ligno
cauate 7 facte. 7 dicunt canduce. q̄ a q̄-
tuor vsq̄ ad decē hoies capiant.

Trabea. beg. f. g. ē gen⁹ vestis impialis q̄ so-
li impatores utebant⁹. 7 d̄ a trābeo. beas
q̄i trābea. q̄ vltra alios bīm desigbat. *Uñ*
trabeat⁹. ta. tū. i. trabea idur⁹. *Uñ* legif⁹ q̄
dñs nr̄ fuit indutus trabea carnis. i. regia
veste carnis. *Trabea* etiā d̄r vestis p̄sula-
ris. vt. *L. de p̄suli*. l. j. li. xij.

Trabea etiā d̄r portic⁹ tecta trabib⁹. *Et* p.
pe. trabeat⁹. *Uñ* *Quidi⁹*. xij. meta. *Digni-*
or ē qualis trabeati forma quirini.

Trabs. bis. f. ge. d̄ a traho. bis. q̄ ab vno
pariete trahit ad aliū. *Vel* trabs dicunt
a transuerso. q̄ in trāsuerfo positē vtroq̄
parietes cōtingunt 7 ptinēt. *Veteres* etiā
hec trabs p trabs dicebāt.

Tracon. onis ē mear⁹ subtrane⁹. *Uñ* qdam
Terrarū tracones. aialia dico dracones.
Uñ qdā putauerūt debere dici in psalmo.
Dracones 7 omēs abyssi. *Sz* tracones d̄r
Tractabil. p. t. 7 h̄ le. qd de facili (cōif. p. t.
pōt tractari 7 duci. *Uñ* tractabiliter adū.
Tractatorij. erāt viri q̄ tractabāt 7 p̄tracta-
bant. i. manib⁹ p̄tigerūt 7 palpauerūt aia-
lia publica et eq̄s sacro vsui deputatos.

Tractator. ic dicunt l̄re impetratē p licētia
vehendi aialia. vel l̄re datē licentiē ad tra-
ctandū 7 puniēdū criminosos. fm *Acurl*.
L. e. ti. in rub.

Tractatus. tus. tui. ē vni⁹ rei multiplex ex-
positio. eo q̄ trahat sensum in multa. *Et* fit
specialit⁹ ad semetipsuz. *Sermo* vō altera
eget psona. *Verbū* aut ad oēs. *Uñ* dicif⁹.
Verbū fecit ad pplm.

Traditio. onis. f. g. ē būana pstitutio cōsu-
lens cupiditati hoīm. 7 d̄ a trado. is. *Uñ*
i *Auroza*. *Tāq̄* nō loquēs traditiōe breui
Traditor. torl. i. i. pditor. vt *Judas* fuit tra-
ditor. i. dator. vel pditor.

Transitus. tus. tui. i. iter. via q̄ trāfiri pōt.
 7 d̄ a transeo. is. Et trāfir. ta. tū. pe. cor.
Unde Deutl. iij. Transito iordane. Item
Act. xix. Transita macedonia.
Trāslatio. onis. f. g. i. vltra latio. trāspōta-
 tio. 7 d̄ a trāssero. fers. Itē trāslatio. i. ex-
 positio snie p aliā linguā.
Translatio ē de sede ad sedē facta cōmuta-
 tio. vt cū eps de vna sede ad aliā transferē
Un qd̄ h̄ d̄ translatio. alibi d̄ mutatio. vt
 vij. q. j. mutationes.
Translata legata dicunt q̄ testator legeta-
 rio adempto transfert in aliū. s. auferendo
 ab eo cui pmo legauerat.
Translator. tori. m. g. q̄ de vna lingua ver-
 ba trāssert in aliā.
Translatus. ta. tū. i. traduct⁹ siue vltra du-
 ctus. trāspōtat⁹. 7 d̄ a trāssero fers.
Transstrū. stri. n. g. d̄ a trāssueto. tis. Et di-
 cunt transstra tabule vbi sedēt remiges. qz
 in trāssueto nauis sunt posite. **Un** Ezech.
 xxvij. Transstra tua fecerunt tibi ex indico
 eboze.
Trapeta. tē. f. g. 7 h̄ trapetū. ti. i. mola oli-
 uaria. scz vbi oliue terunt. vel inc⁹ numu-
 lariozū. vel vas in quo herbe cōterunt. et
 d̄ trapeta. q̄si terepeta. qz assidue petif et
 terat.
Trapezia. gie. l. trapezetū. ti. d̄ mēsa numu-
 lariozū.
Trapezeta. tē. vel trapezita. tē. i. eodē sensu
 scz numulari⁹ vel mensarius q̄ pecuniā su-
 per mensam dinumerat. **Un** Gregori⁹ in
 omel. ephie. Trapezitas multarū gentiuz
 punciē ignorant.
Trededim ois ge. plis nūeri indecl. 7 diciē
 a tres. 7 decē.
Treden⁹. na. nū. d̄ a trededim. Et tredena-
 rius. ria. riū. 7 trededies. adū.
Tremissis. sis. m. g. ē tertia ps solidi. 7 dici-
 tur tremissis. qz ter missus solidū facit. vel
 ē nomen vncie certi ponderis 7 q̄ntitatis.
Tremulentus. ta. tū. i. tremore plenus.
Tremul⁹. la. lū. i. trepid⁹. 7 d̄ a tremo. Itē
 tremul⁹ li. d̄ qdā arbor cui⁹ folia sp̄ tremēt
Trenarus. ri. m. ge. 7 in plali. hēc trenara.
 ozū. mons siue vallis vbi descēsus ē ad in-
 feros. 7 sepe ponit p̄ ipso descensu ad infe-
 ros. 7 p̄ inferno. **Un** trenarari⁹. ria. rium.
 Et nota q̄ qdā dicūt p̄ eodē mōte h̄ tre-
 narus. s. male. 7 cor. na. trenarus.
Tressis. sis. m. g. i. tres oboli. vlt̄ p̄ciū triuz
 obolorū. vel triū assū appretiat⁹.
Treuga. ge. f. g. ē sc̄ptio regal. vel securitas

p̄stita psonis 7 reb⁹ ad tēp⁹. discordia nō
 dū finita. vt de treu. 7 pa. c. j. **Un** h̄ treuga-
 rius. rij. q̄ treugas facit inf aliq̄s. Et treu-
 garius. ria. riū. ad treugā ptinēs.
Triambos. i. triūph⁹. vel iudiciū triplex.
Triangul⁹. la. lū. i. tres angulos h̄ns. et d̄
 a tris. 7 angul⁹. **Un** triangular⁹. ta. tū. idē.
 Et substātiue d̄ triangul⁹ p̄ t̄i figura.
Triari⁹. ria. riū. d̄ q̄ ē sup tres p̄stitut⁹. vel
 q̄ t̄tio loco p̄stitut⁹ i exercitu. Idē 7 porti-
Tribrach⁹. chi. ē qdā pes cō (tor signoz d̄.
 stans ex trib⁹ breuib⁹ syllabis. 7 d̄ a trī. qd̄
 ē tres. 7 brachos. qd̄ ē breue. q̄i p̄stās ex tri-
 bus breuib⁹ syllab. vt d̄ns. **Un**. Pes tri-
 brachus breuib⁹ postulat ire trib⁹.
Tribulis. lis. p. t. 7 h̄ le. i. de eadē tribu. Et
 p. bu. **Un** Orati⁹ in epi. Et cū pilleolo so-
 leas p̄uua tribulis. Et inde cōponit cōtri-
 bulis. Sz tribulo. las. cor. bu. **Un** quidaz
 Nō hoies tribules q̄s tu scis eē tribules.
Tribulū. li. n. g. qd̄ 7 hēc tribula inuenit ē
 instrumentuz q̄ fruges terunt. 7 d̄ a tero.
 ris. **Un**. j. Paralipo. xx. Fecit sup eas tri-
 bulas 7 trabas.
Tribul⁹. li. m. g. ē gen⁹ spinaz. **Un** Gen. iij
 Spinaz 7 tribulos frē germiabit tibi. Et
 d̄ tribul⁹. q̄si tangētes se tribulās.
Tribunalis. lis. p. t. 7 h̄ le. 7 h̄ tribunal vel
 tribunale. lis. d̄ sedes iudic. 7 d̄ a tribun⁹
 q̄si sedes tribunū. vel loc⁹ in alto p̄stitutus
 vñ vniuersi audire p̄nt. 7 d̄ sic a tribuo. is
 qz inde a sacerdote p̄cepta viuēdi tribuūt
 Vel d̄ a tribus. qz tribus ad illā sedē puo-
 cant. Et pd. pe. tā gti q̄ nti.
Tribunal fm Hoff. ē loc⁹ maior iudicuz q̄
 h̄nt merū impiū fm Aco. in sū. L. de iur.
 om. iudi. Vel ē loc⁹ vbi iudex p̄ tribunali
 sedet. q̄ alias for⁹ d̄. de v. sig. for⁹. 7 ē glo.
 in. c. de re. iudi. li. vj.
Tribunus. ni. m. g. d̄ a tribuo. is. eo q̄ mili-
 tibus vel plebi iura vel opē tribuat. Item
 tribunicius. cia. ciū. Et h̄ 7 hēc tribunalis
 7 h̄ le. Et h̄ tribunat⁹. tus. tui. dignitas vlt̄
 officiū tribunū. Itē a tribuo. buis. d̄ h̄ tri-
 butū. ti. Vel d̄ tributū vel tribun⁹ a trib⁹.
 qz p̄ singulas trib⁹ tributū exigebat. sicut
 nūc p̄ singula territoria. 7 cui p̄soluebatur
 tribunus dicebatur. Unde qui legit tribu-
 tum. tribunus etiam dicitur fm Hugl. Sz
 in grecismo d̄. At qui triginta sub se tenet
 ille tribun⁹. Quiqz tributa legit. ille tribu-
 nus erit. **Un** glosa autez super illud primo
 Machab. iij. Et post hēc p̄stituit Judas
 duces populi. tribunos. et centuriones. et

pentacōtarchos ⁊ decuriones. vbi dīc glo
sa. Tribunos appellāt illos. q̄ mille mili-
bus p̄erant. q̄s gr̄ci chiliarchas vocant.
Centuriones. q̄ centū p̄entacōtarchos.
q̄ q̄nḡinta. Decuriones. q̄ h̄nt decē. Vñ
q̄ille tribunus h̄z. gr̄ce chiliarcha vo-
cat. Centurio centū bis q̄nḡ decurio du-
cit. At q̄nquaginta pentacontarchus ha-
bebit. Et componit tribunus cum gr̄o ple-
bis. ⁊ d̄r h̄ tribunus plebis. hui⁹ tribuni-
plebis. Et nota q̄ aliū ē tribunus plebis in cō-
positione. ⁊ aliud extra compositione. q̄
extra cōpositionē pōt venire p̄ tribuno cu-
iuslibet plebis. sed in compositione tribu-
nus plebis venit p̄ illo solo q̄ habebat tri-
bunatū in plebe romana.
Tribunus plebis. ē plebeius magistrat⁹ sic
dictus. q̄ populus roman⁹ olim erat diui-
sus in tres ptes. ⁊ ex singulis singuli tribu-
ni p̄creabant. vel q̄ tribuni suffragio con-
stituebant.
Tribunus q̄ritū. i. militū erat rege exacto
aū dictatores. q̄ p̄fuit equitibus. postq̄ p̄-
tim ex plebe. ⁊ partim ex patrib⁹. alias p̄ti-
bus iudiciū militum creati sunt tribuni cō-
sulari potestate.
Tribus. bus. bui. f. g. i. p̄genies. ⁊ d̄r a tris
q̄ ē tres. q̄ in p̄ncipio romani trifarie fue-
rūt a Rhomulo dispartiti. In senatores mi-
lites plebeios. q̄ trib⁹ nūc multiplicatē no-
mē pristinū retinēt. Et facit trib⁹. tribub⁹
in d̄tō ⁊ abltō plalib⁹. In tributim pe. p.
adū. i. p̄ singulas trib⁹. vñ de tribu in tribū
Vñ d̄rati⁹ in lib. fmo. p̄rimores ppli ar-
ripiunt pplinq̄ tributim.
Tributū. ti. n. g. d̄r a tribuo. buis. Vel fm
p̄sidōz a tribu. eo q̄ antea p̄ singulas tri-
bus exigebat. sic nunc per singula territo-
ria. Sicut aut in tres ptes diuisum fuisse po-
pulum romanum constat. vt qui p̄erant in
singulis partibus tribuni dicerent. Unde
⁊ sumptus quos dabāt populi. tributa no-
minauerunt.
Tributū. ti. ē cēsus q̄ p̄stat rōe solij p̄p̄ij a
possidētib⁹. D̄r etiā tributū ideo. q̄ mili-
tibus tribuebāt. q̄ expeditiōi publice va-
cabant. vñ ⁊ stipendiū appellat. vt. ff. de
v. sig. l. ager.
Tributari⁹. ria. riū. q̄ soluit vñ debet tributū
Tricha. che. f. g. i. deceptio. Et tricha. i. me-
retrix. Et tricha. i. impedimētū. Et tricha
.i. mora. Et tricha. i. radix. Et tricha. id ē.
inuolutio capilloz.
Triceps. pitis. habēs tria capita.

Trichozū. ri. ⁊ h̄ trichozū. ri. i. locus iuxta
ignē cā prandij habēs tres cameras vñ ab-
sidas. ⁊ cor. cho.
Tricliniū. nū. n. g. i. dom⁹ trina sessione con-
uiuantiū ordinata. Solebant em̄ antiq̄ in
clinis comedere. ⁊ tres lectos vel tres ordi-
nes lectorū disponere. In vno quoq̄ co-
medebant dñs ⁊ dñia. In secundo familia
In tertio hospites. ⁊ talis domus diceba-
tur triclinium.
Tricolor. loris. vide. s̄. in color. loris.
Tricolos. vel tricolon. vide. s̄. in colon.
Tricuspis. pidis. cōis ge. d̄r a tris ⁊ cuspis.
vt Tricuspis lancea. quē h̄z tres cuspidēs
Et licet inueniatur in neutro genere. vt in
Ouidio. p̄positoq̄ tricuspidē telo mulcet
aqua. Hoc tñ non est nisi per figuram fm
p̄ristianū.
Tridens. dentis. m. g. d̄r a tris q̄ est tres.
⁊ dens. q̄si tres habēs dentes. Et inuenit
q̄nḡ p̄creagra siue fuscūla. ⁊ sic ponit
p̄ueri. iij. Item p̄ rusticano instrumēto.
sicut ē furca ferrea. vel aliq̄d sile cū tribus
dentib⁹. ⁊ sic ponit. j. Regl. xij.
Tridental. talis. n. g. quoddam vas ⁊ dici-
t⁹ a tris. ⁊ dens. q̄si tres pinnas sic tres den-
tes habens.
Triduū. dui. n. g. i. spaciū triū diez.
Triennis. p̄. t. ⁊ h̄ ne. i. triū annoz. In triē-
nium. nū. spaciū triū annoz. Vñ. ij. Ma-
chab. iij. Et post triēniū tps misit Jason
Benelaum.
Triens. entis. i. tertia ps assis vel denarij.
vel alicui⁹ rei. vel vas. S̄z p̄ vase videtur
cōponi a tris ⁊ dēs. indetriens. i. vas tres
pinnas. q̄si tres dētes h̄ns. Vñ p̄ersi⁹ La-
lidū trientē excutit e manib⁹.
Trieris. ris. f. g. magna nauis. a trib⁹ sessio-
nibus. q̄si tres habēs ordines remozū. q̄m
gr̄ci durconē vocāt. Vñ Esa. xxxij. Ne-
q̄ trieris magna trāsgrediet eū. Itēz Da-
nielis. xj. Et veniet sup eū trieres ⁊ roma-
ni. ⁊ cor. e. Vñ q̄dā. Triplex remozū trie-
res mouet ⁊ iuuat ordo.
Trifaux. faul. ois ge. ⁊ hic ⁊ h̄c trifaucis.
⁊ hoc ce. i. habēs tres fauces. ⁊ tria ora. vt
Cerber⁹ ⁊ ianitor inferni. Vñ Virgilius.
Cerber⁹ hinc ingens latratu regna trifau-
ci. p̄ersonat ⁊c.
Trifidus. da. dū. vide. s̄. in fidus.
Trifoliū. lij est herba quam gr̄ci tripholō
vocant. quia sit trinis folijs p̄ singulas an-
notationes.
Triformis. mis. p̄. t. ⁊ h̄ me. i. triū formarū

Trifurcifer. ra. rü. penl. cor. portari^o q̄ habet tres furcas. vel instrū trifurcatum ad onus gerendū.

Triga. ge. f. g. i. curr^o Plutonis. 7 d̄ a tris 7 iugū. q̄ rapit hoies de trib^o etatib^o.

Trigam^o. ma. mū. q̄ vel q̄ trib^o nupsit. In d̄ trigamia. mic. i. tres nuptie vel pp̄ietas. q̄ aliq̄s d̄ trigam^o.

Triginta ois ge. indecl. d̄ a tris. 7 gentos qd̄ ē decē. q̄si ter decē. In trigies 7 tricies aduer. i. triginta vicib^o. Et tricē^o. na. nū. i. i. trigen^o. na. nū. In d̄ tricenari^o. ria. rü. 7 trigenari^o. ria. rü. 7 tricesim^o. ma. mū. 7 trigesim^o. ma. mū. In h̄ 7 hec tricesimal. 7 h̄ le. 7 trigesimalis. 7 h̄ le.

Trigonū. ni. i. triāgulū. qd̄ in tres ducit angulos. vt ter tria. vel ter quattuor vel ter quinquaginta rē. fm̄ p̄p̄. 7 cor. pe.

Trilibris. p. t. 7 h̄ bre. i. triū librarū pond^o vel mensura. 7 pdu. li. sic libra.

Trilinguis. vide. s̄. in bilinguis.

Trilix vide. s̄. bilix.

Trimatus. tus. tui. penl. pdu. spaciū triuz
Trimegist^o. sti. m. g. i. ter maxim^o (annoz q̄ tres h̄z. f. p̄tates. vel q̄ ter est in p̄tate eleuatus. 7 d̄ a tris. 7 megistus. qd̄ est maximus. Unde mercuri^o ob virtutē 7 multaz artū scienciā trimegistus. i. ter maxim^o nominatus est.

Trimensis. p. t. 7 h̄ se. i. triū mensū. qd̄ aliē trimestris. stre. d̄. In trimēse d̄ qd̄ d̄ genus ordeī. q̄ satū p^o tres mēses colligitur. Nā vbi p̄pter aquā v̄ aliā cām matura satio omīssa ē. p̄sidiū ad h̄ petiē q̄ cū nccitas cogit verno tpe seminat. 7 celerit colligit. q̄ post tres menses.

Trim^o. ma. mū. i. triū annoz. 7 d̄ a tris. et annus. q̄i triann^o. Un̄ Gen. xv. Sume mihi inqt̄ vaccā triēnē 7 caprā trimā. In trimulus. la. lū. fm̄ l̄ugl.

Trinacria. criē. f. g. i. sicilia. a trib^o mōtib^o. sc̄ pachyno. lilibeo. 7 peloro. Eadem d̄ 7 triquatra. q̄si triquadra. i. in tres quadral diuisa. p̄pter tres p̄dictos montes. Trinacria q̄ ē grecū. s̄ triquatra latinū. 7 eq̄pollent Unde Oratius in libro sermo. Quid militib^o p̄missa triquatra p̄dia cesar. In d̄ trinacrius. cria. criū. 7 trinacrin^o. na. num. 7 triquatrius. tria. triū. 7 triq̄trin^o. na. nū. i. siciliensis.

Trinepos. ē abnepotis fili^o.

Trinoctiū. tū. i. spaciū triū noctiū.

Trinodis. p. t. 7 h̄ de. i. triū nodoruz. i. tres h̄ns nodos. In h̄ trinodiū. d̄j. Et pdu. no.

Un̄ Quid^o epi. Ossa mei fratris claua p̄ fracta trinodi.

Trinus. na. nū. d̄ a tris 7 vnus. q̄si triun^o. In trinitas. tat. q̄i triunitas. eo q̄ sit vnū totū in trib^o p̄sonis. Et trinari^o. ria. rü.

Trio. onis. i. bos. q̄si terio.

Triphon. phonis. pp̄iū nomē viri. De q̄ habet. j. Achab. xv. 7 pdu. pe. gti. Un̄ in Aurora. Lōtra Triphonē tunc rex De metrius ibat. Itē idē. Antiochū Triphō h̄ tpe pdere captat. qd̄ multi dicūt 7 tunc vltima nti acut. vt Salomon. Alij dicūt q̄ penl. gti. cor. 7 vltima nti grauatur. vt Triphon. phonis. sic canon. nonis. 7 Simon. monis. Vel pōt declinari sine. n. hic Tripho. 7 tunc gtūs pdu. pe. Triphonis sicut Sīmo. monis. sermo. monis.

Tripolis. lis. f. g. qd̄ regio. dicta a trib^o ciuitatib^o. eo q̄ habeat sub se tres ciuitates 7 cor. po. In tripolitan^o. na. nū. Et hic tripolitan^o. ni. sc̄z d̄ns vel epus illi^o ciuitatis vel puincie siue regionis.

Tripos. dis. m. g. i. mēsa vel scānū. vel aliō instrū tres h̄ns pedes. Si enī q̄tuor habet pedes. im̄ pp̄ie d̄ tripos. Itē fm̄ Remigiū. Tripos ē qd̄ spēs lauri. sic d̄cā. q̄ trifida h̄z folia. v̄ q̄ trib^o radicib^o adheret terre. Et ē p̄secrata Apollini deo diuinati onis. q̄ supposita capitib^o dormientiū vera facit somnia apparere. vñ 7 sepe ponit p̄ imagine Appollinis. Un̄ p̄ristian^o in p̄mo. Et epigrāmata q̄ egomet legi in tripode vetustissimo Apollinis. S̄z cū sit nomē arboris videt q̄ debeat eē ge. se. alias ge. mas.

Triptotus. ta. tū. nomē h̄ns tres casus. vt Iesus Iesum Iesu.

Tripudiū. d̄j. n. g. i. plausus. 7 maxime ille q̄ solet fieri in triūpho pcutiendo terrā pedibus. Un̄ 7 p̄ triūpho q̄nq̄ d̄. Et d̄ tripudiū. q̄i terre podiū. i. plausus. vel repercussio terre. Vel tripudium componitur a terra. 7 pes pedis. quasi plausus 7 exultatio facta pcutiendo terram pedibus. Sed ponit simpliciter p̄ leticia 7 exultatiōe gaudio vel victoria.

Triremis. mis. f. g. i. nauis q̄ tres ordines remoz habet. 7 pdu. pe. Un̄ Oratius in p̄ma epla. Nauseat vt locuples quē ducit p̄ma triremis. Itē adiectiue inuenit h̄ 7 hec triremis. 7 h̄ me. Un̄. j. Achab. iij. Ba te sunt in fabricā nauū triemiū.

Tris gr̄ce latine d̄ tria. Facit etiam actūs de tres. hos 7 has tres vel tris. et hec tria

Tristegū. gī. dī. locus tricamerat⁹. Und in edificatiōe arce. vbi nos dicim⁹. Lenacula ⁊ tristega facies in ea. habet alia translatō Bicamerata ⁊ tricamerata. Ihabuit ei qñ qz cameras q̄s Aug⁹. etiā pter sentinā dīc ibi fuisse. de quib⁹ in historijs plenius inuenitur.

Tristis. ⁊. t. ⁊ h. ste. i. mēst⁹. amar⁹. afflic⁹. ⁊ dī a tero. ris. q̄si trit⁹ stās. ⁊ ē etymo. In hec tristicia. cie. i. meroz. lamētatio. fletus plorat⁹. Et cōponit tristis. Subtristis. ste. i. aliq̄tulū tristis. Quā tristī. i. valde tristis. Tristison⁹. na. nū. Et tristific⁹. ca. cū. pe. cor.

Tritheoite. dicti sunt q̄daz heretici. qz sic tres psonas in trinitate. ita asserūt tres deos esse. ptra illud qd scriptū ē. Audi israel dñs de⁹ tu⁹ vn⁹ est.

Triticū. ci. n. g. i. frumētū ⁊ dī a tritura. eo qz purissimū tundat. vel qz granū ei⁹ terit ⁊ cōmolit. In tritice⁹. cea. ceū. vt Iste panis ē triticeus. i. de tritico.

Trinilis. lis. ⁊. t. ⁊ h. le. qd pōt teri. vel habile ē ad terendū.

Triton. de⁹ maris a paganis dī. vel dī gen⁹ marine fere. ⁊ interpretat sonās. vel terens.

Tritura. re. f. g. i. messis. ⁊ dī a tero. ris. qz terit in aera.

Tritus. ta. tū. i. cōminur⁹. cōfract⁹. In hec tritio. onis. i. cōminutio.

Triuia. uie. i. diana. ⁊ dī a tris. ⁊ via ppter tres ei⁹ vias. i. p̄ates. Est em̄ diana in siluis. luna in celo. pserpina in inferno.

Triuiū. uij. cōponit a tris. ⁊ via. cū q̄ etiaz cōponit bis ⁊ q̄ttuor. ⁊ dī h. biuiū. uij. hoc triuiū. uij. h. q̄druuiū. uij. f. loc⁹ vbi due vltres vlt̄ttuor vie pueniūt ⁊ tendūt ad idē In h. ⁊ hec biuiat. ⁊ h. le. ⁊ h. ⁊ hec triuiat ⁊ h. le. ⁊ h. ⁊ hec q̄druuiat. ⁊ h. le. qd p̄tinet ad biuiū triuiū q̄druuiū. Et biuiatiz. triuiatim. q̄druuiatim. adū. i. p. biuia. triuia q̄druuia. Et nō qz grammatica dialetica. et rhetorica. dicunt triuiū qdā similitudine. q̄si triplex via ad idē. i. ad eloquentiā. Arithmetica vō musica ⁊ geometria ⁊ astronomia dicunt quadruuiū. q̄i q̄ttuor vie i idē. i. ad sapientiā tēdētes. Vñ ⁊ triuiales dicunt. q̄ docēt vel q̄ studēt in triuiū sic quadruuiales q̄ in quadruuiū.

Triūphus. pbi. m. g. i. victoria vlt̄ triplex leticia. ⁊ dī a tris. ⁊ phonos. qd ē sonus quasi trinus sonus. i. triplex gaudiū. qd fiebat alicui p subiugatione ciuitatis vlt̄ regiōis Nā reuertenti solebat totus ppl⁹ exire ob

uiam victori. cum magno exultatione ⁊ cū magno gaudio. ⁊ h. erat p̄ma leticia. Alia erat qz oēs captiui sequebant vel precedebant currum eius ligatis manibus eorum post terga. Tertia leticia erat. qz erat ipse indutus tunica Iouis. ⁊ sedebat in curru quem trahebant quattuor equi albi. Und Quidi⁹. Quattuor in niueis aureis ibis equis. Et cum tanto honore ducebatur ad capitoliū. Ihabuit em̄ molestiā habebat. quia ponebatur quidā seruus vna in curru cū eo ⁊ semp colaphicabat triumphantē. ne ipse nimis sup̄biret. Et etiam ideo. vt daretur spes vniciūqz quātūcūqz villis cōditionis eēt pueniendi ad silem honore si probitas sua mereret. Et dicebat ei sp. Vñotofolitos. i. te ipsum cognosce. Vel triumph⁹ dī a greco triambos. i. a triplici exultatione eius cui triumphus dabatur vt dictum est. Vel triambos dicit̄ triplex iudiciū. Inde triūphus. q̄si a triplici iudicio. Fiebat em̄ in exhibitione triūphi triplex iudiciū. p̄m em̄ p̄sulebatur exercit⁹. scdo senat⁹. etio populus. Et si assentirent. habitū erat iudiciū triplex. Itē triūph⁹ p̄prie dī plena et p̄fecta victoria. qñ. f. q̄s p̄fecte hostes vincit. Sic tropheū qñ solū eos fugat.

Triuuir. q̄ sup tres viros hz p̄tatem nomē est dignitatis.

Triūphiri capitales dicunt. q̄ carceris habebant custodiā. qz interuētū aiaduerten dū erat in quosqz hoīes facinorosos. quos etiā dicim⁹ stratores a stringendo. quia in carcere custodiēdos ⁊ reos damnatos puniebant.

Troas. adis. femina de troia. ⁊ cor. pe. gti.

Trochea. chee. i. torcular vel rota modica sup puteū. vel illud qd apponit malo nauis. ⁊ dī a trochos. qd ē rota. qz habet rotulas p q̄s funes trahunt.

Troche⁹. chei. ē pes p̄stās ex longa ⁊ breui vt Audit. ⁊ dī a trochos. eo qz cito q̄si rota currat ⁊ voluat. Vel dī a trocho qz sic trochus p̄stat ex duabus p̄tibus. f. vna grossa ⁊ altera tenui. ita troche⁹ p̄stat ex duabus syllabis. scz vna longa ⁊ altera breui. In trocheicus. ca. cū.

Trochos grece latine dī rota.

Trochus. chi. m. g. ē instrumentū q̄ ludunt pueri. ⁊ dī a trochos. qz cito ad modū rote voluit. ⁊ ad modū rote rotund⁹ ē. Und Lato. Trocho lude. Ildic etiam aliter dicitur tropillus.

Trophinius. nū. pe. cor. p̄p̄riū nomen viri

Trogo. penl. pdu. gens ethiopu. ideo dicti. qz adeo veloces sunt. vt feras cursu pedu assequantur.

Troia. troie. qdam ciuitas. et ibi. j. duplex psonans. et dicitur a tros. In troian. na. nu.

Troigena. ne. cois ge. nat de troia. vel de troiano. et cor. ge.

Tropheu. pheu. i. spoliu ab hoste in fugam puerfo ereptu. Et trophiu victoria de hoste in fuga puerfo. et exultatio vel leticia siue honor q dabat alicui ppter hoste in fuga puerfu. Et erat talis honor. q tot ppls exibat ei obuia. et cu leticia cu introducebat i ciuitate. Un qda. hostes in bellis quando dant terga trophiu. Et re.

Tropos grece. latine dicitur puerfio.

Tropus. pi. m. g. qda cant in ecclesia. a conuersione sic dictus.

Tropic. ca. cu. i. figuratiu. et cor. pi.

Tropologia. gie. e puerfio ad aliquem psecu da psona. vt dicitur e salus. et sup pplm tuuz bndictio tua. Et dicitur a tropos qd est conuersio. et logos sermo. quasi sermonis prius habiti conuersio. Et est eadem cum apostrophia. Hugl. etiam dicit q tropologia est excusatio vel sensus spualis vel moralis et figuratiua intelligentia. vel locutio. vlemendatio vite. In tropologicus. ca. cu. Et tropologice adu. Et tropologice. cas. et tropologico. cas. i. tropologice loqui. Papias aut dicit. Tropologia. moralis instructio. ad instructionem et correptionem moru siue apertis. siue figuratis sermonibus p-lata.

Tropus. pi. figura moralitatis. modus loquedi. vt cu aliquis loquit metaphoric. vel periphraſtice. vel alio tali modo. fm Hugl.

Tros et **Ilus**. frs fuerut. et reges troiani.

Truculer. ta. tu. i. plen truciditate. crudelis. asper. ferus. et dicitur a trux. et lentos.

Truculentus. ta. tu. idem.

Trudes. dis. f. g. dicitur a trudo. dis. Et dicuntur trudes. fustes ferrati. scz conchi. eo q trudent naues.

Trulla. le. f. g. i. bombus vel sibilus ani. et dicitur a trudo. qz trudento emittit. Itē trulla dicitur qda vas fictile. Itē trulla e qda instrumētarioz ferreū latu ad coplanandum muru. et ad lapides cu calce coponēdos et iungendos. qz trudit et detrudit et itrudit calce vel luto lapides. Un Amos. vij. Et in manu ei trulla cementarij.

Truncus. ci. i. sine capite. scz statura arbori

insistens radici. **Trunc** bois e media pars corporis a collo ad inguinē. Un Virgili caput collo vehit. truncus coris sustinetur. Et genub et crurib et. In trunc. ca. cu. i. diminut. semipcius. sine capite.

Truta. te. qda pisci. et dicitur a trudo. qz vim hz trudenti. vel qz sp more obstrusa.

Trutan. ni. m. g. dicitur a trudo. dis. eo q verbis suis trumat ad h q decipiat. Facit em credi. qd vez n e. In hec trutania. nie. Et hic trutannulus. li. dimi. Et trutannicus. ca. cu.

Trutina. ne. i. statera. f. lingua libre. et dicitur a trudo. dis. qz sp trudit foras. vl partica p trasuersum posita. qz trumat sursum. In hec trutinula. le. et trutinella. le. ambo dimi. i. pua trutina.

Trux. cis. i. crudelis. auster. ferus. inextorabilis. horrendus. Et cor. v. an. c. Unde Ouidius epi. Quid eris tauro senior ipse truci. Itē Orati in pma epla. Ire truces inimicitias et funebre bellu.

ante B

Tuba. be. f. g. dicitur qsi tibia. qz e silis ei et longitudine et in specie. Vel tuba qsi tula. qz tuba pcaua e. Et nota q tuba legalis de q habet Mueri. x. erat vt dicit Iosephus. fistula cantatoria pene magnitudine cubiti. calamo capacioz. pbens in principio latitudinē. q pueniebat ori suo ad susceptionem spūs. q hebraice dicitur asora. Et sic dicitur in hystorijs. Tuba habebat quattuor vsus ad vocandū multitudinem. ad mouenda castra ad bella. ad festa. Un em solenne habebat epulum. et dies festos. et kalendas. clangebant. Un in ps. Buccinate in conuentu tuba. Un. Legalis pplm tuba clagore vocabat. In bellis castris. festisq sonora tonabat.

Tuber. berl. m. g. i. fūg. et dicitur a tumeo. mes. qz ex tumore terre pdeat. Un tubera q tu mera. i. qsi tumores tre. Et ponit sepe pro tumore. et p pto generalit. Un Terentius in adelphis. Colaphis e tuber totu caput. In tuberosus. sa. su. i. tuberib plen. iflatus. supb. In hec tuberositas. tatis. iflatus. vel supbia.

Tubianei. dicebant iudei illi q ex alienigenis puocati in auxilium. Jude venerant. Et dicebant tubianei. q tubis pducti. Et pdu. ne. hoc vult glo. ij. Achab. xij. super illud. Et venerut in caratha ad eos q dicunt tubianei iudei.

Tubicen. cinis. m. g. q. canit cū tuba. 7 cor.
penl. tam nri q. gti.
Tubicina. ne. f. g. mulier q. canit cū tuba.
Tucetū. ti. n. g. d. cib. q. fit ex carniū 7 tusio
ne. sic falcicia ē. Un̄ Persi. Sz grādes pa
tine tucetaq. grassa. In h̄ tucetari. rj. qui
cibū illum facit.
Tucus. ci. gen. ē auis. f. cuculus.
Tudes. dis. vel tudar. i. malle. Un̄ tuda
tos. dicim. illos q. habent capita grossata
ad modū mallei grossi.
Tuguriū. rj. d. eē tectū qd reb. v. banis vl
rusticis custodiendis ē deputatuz. Vel d.
oē edificiū qd magis cōpetit rusticis q. v.
banis edib. 7 d. q. i. tegulariū. eo q. tegat.
ff. de. v. sig. l. dom.
Tulli. lj. p. duo. l. p. priū nomē cuiusdā vi
ri. Un̄ Lucan. in. vij. Tulli. eloquiū cuius
sub iure togaq.
Tumētū. ti. n. g. d. a tumeo. mes. q. in filo
vel telo tumeat nec subtilitatē habeat. In
tumētusosus. fa. sū. i. tumento plen.
Tumidul. la. lū. i. aliq. tulū tumid.
Tumid. da. dū. i. inflat. supb. irat. In d.
tumiditas. tat. Et differt tumid. 7 tumēs
q. tumid. ē q. sp. tumet. Tumēs vō q. ad tē
pus ex aliq. causa tumet.
Tumor. oris. m. g. ē inflatio vel supbia cuz
motive corpis. vl iracūdia. In tumoros.
fa. sū. i. tumoribus plen. In d. tumorosi
tas. tatis.
Tumultuari. ria. riū. d. a tumultuor. aris.
Et hinc tumultuarij dicebant milites vel
pedites q. p. solo tumulto ducebant in pre
lium. vel q. subito 7 cū tumultu exeunt cō
tra hostes ex im. puiso veniētes. Un̄ 7 illd.
genus militie d. tumult. vel tumultuatio
vel coniuratio.
Tumult. tus. i. seditio. 7 iuratio diuersorū
garrir. q. si tumor. mult. In tumultuosus
fa. sū. i. tumultu plen.
Tumul. li. m. g. mons brevis vel sepulcrū
vel terra 7 gesta supra sepulcrū. 7 dicif tu
mulus. q. i. tumēs tellus. In tumullul. li.
dimi. i. pu. tumul. Et tumulosus. fa. sū.
i. tumulis plen. Un̄. Mons brevis ē tu
mulus. bustū. cōgesta q. tellus.
Tunica. ce. f. g. vesti antiq. ssima appellata.
q. in motu incedentis sonū facit. 7 d. a to
nus q. si tonica. Primū em̄ fuerūt pellice
tunice. q. b. post eiectionē de paradiso adā
7 eua induti sunt. In d. tunicella. le. dimi.
i. pua tunica. Et tunicar. ta. tū. i. tunica i
dutus. vel tunicā h̄ns. Et tunicosus. fa. sū

id ē. tunicis plenus.
Tunicula. le. dimi. i. pua tunica.
Turba. be. i. turbatio. 7 d. a turbo. as. Itē
turba ē ppli multitudo. Sz multitudo nūe
ro fit. Turba tm̄ in loco. In d. em̄ pauci in
angusto turbā facere. Et est turba nomen
collectiū. 7 pōt recipe verbū plis numeri
7 adiectiū i. plis numero 7 i. diuersitate ge
neris. 7 h̄ rōne significationis. Unde Joh. vij.
Sed turba hec quez nō nouit legem. ma
ledicti sunt.
Turbella. le. i. turbatio. 7 d. a turba. Un̄
Aug. de ciui. dei. Dem motū cordis 7 sa
lū. oēs q. turbellas fluitare asserit. 7 p. bel.
Turbidus. da. dū. d. q. i. terbid. i. fra cōmi
xtus. f. fece. 7 d. a turbo. bas.
Turbo. binis. m. g. pe. cor. gti. d. a terra qd
antiq. dicebat. h̄ turben. binis. Et ē turbo
vel turben. vertigo volubilitatis v̄toruz
dict. a terra. q. q. i. talis vent. cōsurgit.
terrā in circūitu mittit. In turbineus. nea
neū. i. turbinosus. fa. sū.
Turbulent. ta. tū. 7 turbulēs. tis. f. turbi
dus. nō lucid. Sz turbidū de nasa. Tur
bulentū vō fit ex accidenti. In turbulente
vel turbulent. adū. Et hec turbulētia. tie.
Turdela. le. qdā auis. q. si maior turd. 7 d.
a turdus. cui. turdele sterē. viscū genera
re d. fm̄ l. hugl.
Turdus. di. qdā auis. 7 d. a tard. eo q. tar
de volet. vel q. tarde se referat. f. in fine au
tumni. In turdin. na. nū. penl. pō.
Turgid. da. dū. i. inflat. tumid. irat. In
hec turgiditas. tatis. Et turgidul. la. lū.
i. aliq. tulū turgidus.
Turgiolū. li. n. g. d. vas interi. grossū 7 tur
gidum. 7 cor. o.
Turgo. gois. m. g. i. tumor. turgiditas.
Turma. me. f. g. societas hoim. 7 pprie tri
ginta. f. ala. Sz ala p̄tinet triginta milites.
Turma triginta pedites. In turmatim ad
uer. sicut a turba turbatim.
Turmella. le. dimi. i. pua turma.
Turmula. le. dimi. idē 7 cor. mu.
Turonis. ciuitas ē. 7 cor. pe. sic lagonis.
Turpiloqu. qua. quū. pe. cor. i. turpia lo
quens. In h̄ turpiloquiū. quij. turpis lo
cutio.
Turpilucrus. cra. crū. i. turpiter lucrū faci
ens. In h̄ turpilucruz. cri. turpis acq̄sitio
lucri. 7 cor. lu. naturaliter.
Turpis. pis. p. t. 7 h̄ pe. i. iformis. 7 d. a to
peo. pes. eo q. torpeat. In turpitudine. di
nis. i. macula deformitas.

Turris. ris. f. g. d. a teres. retis. qd ē longū
 ⁊ rotundū. Et turres dicūt. q̄si teretes. qz
 longe sint ⁊ recte ⁊ pcul rotūde vident lī-
 cet qñqz sint quadrate vel late vel dicunt
 a tueor. eris. qz p̄bēt defensionē. In turri-
 tus. ta. tū. i. turrib⁹ plenus. ad modū turrī
 disposit⁹. ⁊ pd. pe. Et turricla. lē. dimi. i.
 parua turris. Item turris gregis dicebat
 f̄m hieronymū. locus vbi Jacob greges
 suos pavit nomen loco inde relinquens.
Turris vero custoduz dicebatur vbi custo-
 des positi erant ad custodiendā puinciaz
Turtur. turis. a sono vocis nomē habet ge-
 nus avis ē. In turturū. na. nū. pe. p. Et
 declinat h turtur turturis epicēni generis
 pe. gti. cor. ⁊ sub vno genere ⁊ sub vno arti-
 culo cōprehēdit aialia vtriusqz sex⁹. p̄dōt
 q̄ dici Alba aquila. ⁊ vn⁹ turtur. tā p ma-
 re q̄ p femina.
Turturi dicunt pastores q̄ fistulis canunt.
Tus. turis. vide. s. in thus aspirato.
Tuscia. scie. qdā ps italie. a frequētia turis
 ⁊ sacroz dicta. Eadē ⁊ turrhenia a Turre
 no fratre Tydi. In tusc⁹. ca. cū. gētile.
Tussis. sis. f. g. est cōmotio pulmonis expi-
 rans cū sonitu. ⁊ d. a tundo. dis. qz tūdit
 pectus. Vel d. a ton. i. ab altitudine. qz a
 pfundo pectoris veniat.
Tutamen. minis. i. tutamētū. ⁊ pd. pe. nti.
 sed cor. pe. gti.
Tutela. lē. f. g. i. defensio. ⁊ d. a tueor. eris.
 Et ē tutela in liberū caput alicui⁹ q̄ ppter
 etatē. nec se nec sua defendere pōt. Tutela
 dabat liberis. patron⁹. scruiis.
Tutela f̄m Aco. in sū. ē vis ⁊ prās in capi-
 telibero. ad tuendū eū q̄ ppter etatē suā spō-
 te se tueri neq̄t. a iure ciuili data ac pmissa
 vt Insti. de tute. s. ē aut. Vis aut dico de
 facto. ⁊ prās de iure. vt talis sit tutor q̄ p-
 pria imbecillitate nō impediā. nec a iuris-
 dictione repellā. quales sunt pupill⁹. fu-
 riosus. ⁊ q̄ ppetuo morbo laborāt Illi p-
 pter imbecillitatem corpis vel animi tuto-
 res cē nō pnt. Sz femine q̄ quis sciant res
 administrare pupillares. ⁊ ad id expedien-
 dum vires habeant. tñ a iure institutionū
 nō admittunt.
Tutela testamētaria. ē qñ pat dat filio tuto-
 rem in testamento.
Tutela datiuā ē. qñ vn⁹ datus ē tutor filio
 in testamento. ⁊ vnus ex tantib⁹ p̄sanguī-
 neis idoneis ad tutelā iudex ex officio suo
 dat tutorem.
Tutela legitima ē. que deferē a lege f̄m qm

nullus datus ē.
Tutor ē q̄ pupillū vel pupillā morte patris
 vel emancipatione sui iuris factū vl factā
 tuel. Differt āt a curatore. qz tutor dat im-
 puberi. curator vō puberi. vl adulto. f. fu-
 rioso. pdigo. surdo. muto. ⁊ filib⁹. q̄ rebus
 suis pesse nō pnt. Itē tutor qñqz dat a iu-
 dice. qñqz a testatore. Dat em a testatore
 ⁊ pfirmat decreto iudicis vel p̄sidis Etā
 dat inuito. sed curator nō nisi volenti. p̄e-
 terqz ad litem.
Tutor fiduciari⁹. ē q̄ pupilli emācipati cui⁹
 pater q̄ eū emācipauit tutor erat legitim⁹.
 eo patre mortuo tutelā accipit. cū mortl tē-
 pore erat in patris prāte.
Tutor legitim⁹ ē q̄ lege p̄cipiēte pupilli nāci-
 scit tutelā. q̄les sūt p̄xiimi agnati ⁊ cognati.
 Regularitē em traditū ē f̄m leges vt ad
 quē spectat emolimentū hereditatis alicui⁹
 ius pupilli. ad eundē ptineat ⁊ onus tute-
 lē ei⁹. nisi forte sit mulier q̄ bñ vocat ad he-
 reditatē morientis. nō tñ ad tutelā supstiti
 qz tutrix esse nō pōt.
Tutor onerari⁹ ē. q̄ dat pupillo vt ipm de-
 fendat a vexationib⁹ aliozū. vel dat noui-
 tatis grā. vt alios tutores instruat. c. vene-
 rabilē. de elec. in glo. sup vbo aduocatis.
Tutor honorari⁹ d. dat cā honoris. nō ad-
 ministrationis. ⁊ tales nō habēt on⁹. vt re-
 ges. p̄ncipes. comites. barones. q̄b⁹ dimit-
 tunt filij cā honoris. ideo illoz tutela va-
 cationē nō p̄stat. Insti. de excusa. tu. vl cu-
 ra. s. Itē tria onera.
Tutor testamētari⁹ d. q̄ ex testamēto datur
 tutor filio a patre pupilli. f. q̄ actu in testa-
 mento noiat ⁊ assignat.
Tutor suspectus f̄m Aco i sum. L. co. ti. d.
 ille q̄ morib⁹ talis ē vt suspectus sit. nō em
 facultas ⁊ paup̄tas. fraudulentia. vel cal-
 lida puerlatio in reb⁹ pupillarib⁹ suspectū
 tutore cōmendat vel cōmittant.
W ante **W**
Alca. ce. f. g. i. bos. ⁊ d. a vacillo
 las. quasi vacilla ⁊ debilis respe-
 ctu tauri. Vel vacca d. a bos. q̄si
 boacca sic a leo leena. et a draco.
 dracena. In vaccin⁹. na. nū. Et h vaccari⁹
 rij. ⁊ hec vaccaria. rie. custos vaccarū. Et
 hec vacca. quedā ciuitas hispanie. ab abū-
 dantia vaccarum ita dicta. Alca etiā di-
 citur quedam ciuitas in india. In vacce⁹.
 cea. ceū. ⁊ h ⁊ hec vaccensis. ⁊ h se. Et scri-
 bitur p̄ gēminū. c. vacca et ab eo deriuata.
 B